

P7_TA(2013)0084

Lauksaimniekiem paredzētie tiešie maksājumi, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām (lēmums par iestāžu sarunu sākšanu)

Eiropas Parlamenta 2013. gada 13. marta lēmums par iestāžu sarunu sākšanu un mandātu iestāžu sarunām attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām (COM(2011)0625/3 – C7-0336/2011 – COM(2012)0552 – C7-0311/2012 – 2011/0280(COD) – 2013/2528(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas priekšlikumu,
- ņemot vērā Reglamenta 70. panta 2. punktu un 70.a pantu,

tā kā tiesību akta priekšlikumā minētais kopējais finansējums ir tikai orientējoša norāde likumdevējai iestādei un to nevar precīzi noteikt, kamēr nav panākta vienošanās attiecībā uz priekšlikumu regulai par daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam;

nolemj sākt iestāžu sarunas, pamatojoties uz šādu mandātu:

MANDĀTS

Grozījums Nr. 1

Regulas priekšlikums

1. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

1. Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “KLP 2020. gada perspektīvā: Kā risināt nākotnē paredzamās ar pārtiku, dabas resursiem un teritoriālajiem aspektiem saistītās problēmas” ir izklāstītas kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) iespējamās problēmas, uzdevumi un virzieni pēc 2013. gada. Ņemot vērā par šo paziņojumu notikušās debates, KLP reformai būtu jāstājas spēkā no 2014. gada 1. janvāra. Reformai būtu jāaptver visi KLP svarīgākie instrumenti, tostarp Padomes 2009. gada 19. janvāra

Grozījums

1. Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “KLP 2020. gada perspektīvā: Kā risināt nākotnē paredzamās ar pārtiku, dabas resursiem un teritoriālajiem aspektiem saistītās problēmas” ir izklāstītas kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) iespējamās problēmas, uzdevumi un virzieni pēc 2013. gada. Ņemot vērā par šo paziņojumu notikušās debates, KLP reformai būtu jāstājas spēkā no 2014. gada 1. janvāra. Reformai būtu jāaptver visi KLP svarīgākie instrumenti, tostarp Padomes 2009. gada 19. janvāra

Regula (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003. Ņemot vērā reformas darbības jomu, ir lietderīgi atcelt Regulu (EK) Nr. 73/2009 un aizstāt to ar jaunu tekstu. Turklāt reformai būtu **pēc iespējas** jāracionalizē un jāvienkāršo noteikumi.

Regula (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006 un (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003. Ņemot vērā reformas darbības jomu, ir lietderīgi atcelt Regulu (EK) Nr. 73/2009 un aizstāt to ar jaunu tekstu. Turklāt reformai būtu jāracionalizē un jāvienkāršo noteikumi.

Grozījums Nr. 2

Regulas priekšlikums 1.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1.a Ir nepieciešama spēcīga KLP, kuru atbalstītu laika periodam no 2007. līdz 2013. gadam paredzētais budžets, kas vajadzīgs, lai panāktu patiesu izaugsmi un lai Eiropas Savienība vienmēr varētu ražot dažādus augsti kvalitatīvus pārtikas produktus nepieciešamajā daudzumā un veicināt nodarbinātību, saglabāt un veidot vides preces, cīnīties pret klimata pārmaiņām un pārvaldīt teritoriju. Tādēļ KLP būtu jāpamatojas uz lauksaimniekiem, citām ieinteresētām personām un visiem iedzīvotājiem viegli saprotamiem noteikumiem, lai nodrošinātu īstenošanas pārredzamību un uzraudzību un samazinātu tirgus dalībnieku un administratoru izmaksas.

Grozījums Nr. 3

Regulas priekšlikums 1.b apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1.b Viens no KLP reformas pamatmērķiem un viena no tās

galvenajām prasībām ir administratīvā sloga samazināšana. Šis mērķis ir stingri jāņem vērā, veidojot attiecīgos tiešā atbalsta shēmas noteikumus. Atbalsta shēmu skaits nedrīkst pārsniegt vajadzīgo skaitu, un lauksaimniekiem un dalībvalstīm ir jāspēj pildīt attiecīgās prasības un saistības bez pārmērīgas birokrātijas. Uz praksi vērstas tolerances robežas, saprātīgi de minimis ierobežojumi un atbilstošs uzticēšanās un kontroles samērs jāizmanto, lai turpmāk samazināt administratīvo slogu dalībvalstīm un saņēmējiem.

Grozījums Nr. 4

Regulas priekšlikums

8. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

8. Lai ņemtu vērā jaunus tiesību aktus par atbalsta shēmām, kas varētu tikt pieņemti pēc šīs regulas stāšanās spēkā, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai grozītu **šajā regulā** iekļauto atbalsta shēmu sarakstu.

Grozījums

8. Lai ņemtu vērā jaunus tiesību aktus par atbalsta shēmām, kas varētu tikt pieņemti pēc šīs regulas stāšanās spēkā, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai grozītu **šīs regulas I pielikumā** iekļauto atbalsta shēmu sarakstu.

Grozījums Nr. 5

Regulas priekšlikums

9. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

9. Lai ņemtu vērā īpašus jaunus elementus un lai garantētu saņēmēju tiesību aizsardzību, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, **lai noteiktu jaunas definīcijas, kas saistītas ar piekļuvi atbalstam saskaņā ar šo regulu, lai izveidotu pamatsistēmu, kuras ietvaros dalībvalstis nosaka veicamo darbību minimumu platībās, kas tiek dabiski**

Grozījums

9. Lai ņemtu vērā īpašus jaunus elementus un lai garantētu saņēmēju tiesību aizsardzību, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus **attiecībā uz kritēriju izstrādāšanu, ar kuriem** dalībvalstis nosaka veicamo darbību minimumu platībās, kas tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī, kā arī uz pamatsistēmas

uzturētas noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī, kā arī **noteiktu kritērijus**, kas lauksaimniekiem jāievēro, lai tiktu uzskatīts, ka viņi ir izpildījuši pienākumu uzturēt lauksaimniecības zemi noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī, **un kritērijus, ar kuriem nosaka stiebrzāļu un citu lopbarības zālaugu pārsvaru ilggadīgajos zālājos.**

Grozījums Nr. 6

Regulas priekšlikums

10. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

10. Lai garantētu saņēmēju tiesību aizsardzību, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai paredzētu noteikumus par to samazinājumu aprēķināšanas bāzi, kas dalībvalstīm jāpiemēro lauksaimniekiem, nodrošinot finanšu disciplīnu.

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 7

Regulas priekšlikums

13. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

13. Pieredze dažādu lauksaimniekiem paredzētu atbalsta shēmu piemērošanā liecina, ka vairākos gadījumos atbalsts tika piešķirts **saņēmējiem**, kuru uzņēmējdarbības mērķis nav vai tikai nelielā mērā ir lauksaimnieciskās darbības veikšana, **piemēram**, lidostām, **dzelzceļa sabiedrībām**, nekustamā īpašuma uzņēmumiem **un** sporta laukumu apsaimniekotājiem. **Lai nodrošinātu atbalsta mērķtiecīgāku piešķiršanu, dalībvalstīm būtu jāatturas no tiešo maksājumu piešķiršanas šādām fiziskām un juridiskām personām.** Mazāki nepilna

Grozījums

13. Pieredze dažādu lauksaimniekiem paredzētu atbalsta shēmu piemērošanā liecina, ka vairākos gadījumos atbalsts tika piešķirts **fiziskām un juridiskām personām**, kuru uzņēmējdarbības mērķis nav vai tikai nelielā mērā ir lauksaimnieciskās darbības veikšana. Lai nodrošinātu atbalsta mērķtiecīgāku piešķiršanu un iespējami precīzāk ņemtu vērā valstu apstākļus, ir svarīgi jēdziena “aktīvs lauksaimnieks” definēšanu uzticēt dalībvalstīm. Tādējādi tām būtu jāatturas no tiešo maksājumu piešķiršanas tādām saimnieciskajām vienībām kā pārvaldījumu

laika lauksaimnieki tiešā veidā palīdz uzturēt lauku apvidu dzīvīgumu, šā iemesla dēļ viņiem nevajadzētu liegt iespēju saņemt tiešos maksājumus.

uzņēmumiem, lidostām, nekustamā īpašumu uzņēmumiem, sporta laukumu apsaimniekotājiem, *kempingu apsaimniekotājiem* un kalnrūpniecības uzņēmumiem, *izņemot gadījumus, kad šīs saimnieciskās vienības var pierādīt atbilstību termina “aktīvs lauksaimnieks” definīcijā noteiktajiem kritērijiem*. Mazāki nepilna laika lauksaimnieki tiešā veidā palīdz uzturēt lauku apvidu dzīvīgumu, šā iemesla dēļ viņiem nevajadzētu liegt iespēju saņemt tiešos maksājumus.

Grozījums Nr. 8

Regulas priekšlikums

15. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

15. Tiešā ienākumu atbalsta sadalījumu starp lauksaimniekiem raksturo tas, ka samērā mazam skaitam lielu saņēmēju tiek piešķirtas nesamērīgi lielas maksājumu summas. Apjomradītu ietaupījumu dēļ lielākiem saņēmējiem nav vajadzīgs tāda paša apjoma individuālais atbalsts, lai tiktu efektīvi sasniegts ienākumu atbalsta mērķis. Turklāt pielāgošanās spējas ļauj lielākiem saņēmējiem darboties ar mazāku individuālā atbalsta apjomu. Tādēļ ir taisnīgi ieviest lieliem saņēmējiem piemērojamu sistēmu, kurā atbalsta apjomu pakāpeniski samazina un visbeidzot nosaka nepārsniedzamo summu, lai uzlabotu maksājumu sadalījumu lauksaimniekiem. Tomēr šādā sistēmā būtu jāņem vērā *algotā darbaspēka izmantošanas intensitāte*, lai nepieļautu nesamērīgu ietekmi uz lielām lauku saimniecībām, kuras nodarbina lielu skaitu strādājošo. Minētos maksimālos apjomus nevajadzētu piemērot maksājumiem, ko piešķir par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi, jo tad šādas prakses labvēlīgā ietekme varētu samazināties. Lai nepārsniedzamās summas noteikšana būtu lietderīga, dalībvalstīm būtu jānosaka daži kritēriji, lai nepieļautu lauksaimnieku ļaunprātīgus

Grozījums

15. Tiešā ienākumu atbalsta sadalījumu starp lauksaimniekiem raksturo tas, ka samērā mazam skaitam lielu saņēmēju tiek piešķirtas nesamērīgi lielas maksājumu summas. Apjomradītu ietaupījumu dēļ lielākiem saņēmējiem nav vajadzīgs tāda paša apjoma individuālais atbalsts, lai tiktu efektīvi sasniegts ienākumu atbalsta mērķis. Turklāt pielāgošanās spējas ļauj lielākiem saņēmējiem darboties ar mazāku individuālā atbalsta apjomu. Tādēļ ir taisnīgi ieviest lieliem saņēmējiem piemērojamu sistēmu, kurā atbalsta apjomu pakāpeniski samazina un visbeidzot nosaka nepārsniedzamo summu, lai uzlabotu maksājumu sadalījumu lauksaimniekiem. Tomēr šādā sistēmā būtu jāņem vērā *izmantotais darbaspēks, tostarp atalgojums un ar līgumdarbu izpildi saistītās izmaksas*, lai nepieļautu nesamērīgu ietekmi uz lielām lauku saimniecībām, kuras nodarbina lielu skaitu strādājošo. Minētos maksimālos apjomus nevajadzētu piemērot maksājumiem, ko piešķir par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi, jo tad šādas prakses labvēlīgā ietekme varētu samazināties. Lai nepārsniedzamās summas noteikšana būtu lietderīga,

centienus izvairīties no izrietošajām sekām. Līdzekļiem, kas radušies, samazinot maksājumus lieliem saņēmējiem un nosakot to nepārsniedzamo summu, būtu jāpaliek dalībvalstīs, kurās tie radušies, un tie būtu jāizmanto tādu projektu finansēšanai, kas būtiski veicina inovāciju, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes [...] Regulu (ES) Nr. [...] par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) [RDR].

dalībvalstīm būtu jānosaka daži kritēriji, lai nepieļautu lauksaimnieku ļaunprātīgus centienus izvairīties no izrietošajām sekām. Līdzekļiem, kas radušies, samazinot maksājumus lieliem saņēmējiem un nosakot to nepārsniedzamo summu, būtu jāpaliek dalībvalstīs, kurās tie radušies, un tie būtu jāizmanto tādu projektu finansēšanai, kas būtiski veicina inovāciju **un lauku attīstību**, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes [...] Regulu (ES) Nr. [...] par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) [RDR]. Tādējādi dalībvalstīm būs iespēja tiem lielākajiem saņēmējiem, uz kuriem tika attiecināta maksājumu nepārsniedzamā apmēra noteikšana, piešķirt līdzekļus, kas izveidojušies pēc šīs noteikšanas, lai viņi varētu tos ieguldīt inovācijā.

Grozījums Nr. 9

Regulas priekšlikums

20. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

20. Lai nodrošinātu atbalsta labāku sadalījumu Savienības lauksaimniecības zemēs, tostarp dalībvalstīs, kuras piemēroja vienotā platībmaksājuma shēmu, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 73/2009, vienotā maksājuma shēma, kura izveidota ar Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un turpināta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 73/2009, un kura apvienoja iepriekš esošos atbalsta mehānismus vienotā atsaistītu tiešo maksājumu shēmā, būtu jāaizstāj ar jaunu pamata maksājuma shēmu. **To veicot, būtu jāpārtrauc piemērot maksājumtiesības, kas iegūtas saskaņā ar minētajām regulām, un jāpiešķir jaunas tiesības, kuru pamatā tomēr joprojām būtu**

Grozījums

20. Lai nodrošinātu atbalsta labāku sadalījumu Savienības lauksaimniecības zemēs, tostarp dalībvalstīs, kuras piemēroja vienotā platībmaksājuma shēmu, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 73/2009, vienotā maksājuma shēma, kura izveidota ar Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un turpināta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 73/2009, un kura apvienoja iepriekš esošos atbalsta mehānismus vienotā atsaistītu tiešo maksājumu shēmā, būtu jāaizstāj ar jaunu pamata maksājuma shēmu. **Dalībvalstīm būtu jāpārveido savas pašreizējās atbalsta sistēmas atbilstoši šai regulai, taču nebūt ne obligāti atceļot pašreizējos tiešo**

atbalsttiesīgo hektāru skaits, kas ir lauksaimnieku rīcībā shēmas īstenošanas pirmajā gadā.

maksājumu modeļus.

Grozījums Nr. 139

Regulas priekšlikums 21. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

(21) *Tā kā vienotā maksājuma shēmā tika pakāpeniski iekļautas dažādas nozares un lauksaimniekiem tika atvēlēts ilgāks pielāgošanās periods, ir kļuvis arvien grūtāk pamatot, kāpēc dažos gadījumos būtiski atšķiras atbalsts par vienu hektāru, kas radies vēsturisku atsaucēs vērtību izmantošanas rezultātā. Tāpēc būtu jānodrošina taisnīgāks tiešā ienākumu atbalsta sadalījums dalībvalstīm, samazinot saikni ar vēsturiskajām atsaucēs vērtībām un ņemot vērā Savienības budžeta vispārējo kontekstu. Lai nodrošinātu tiešā atbalsta taisnīgāku sadalījumu, vienlaikus ņemot vērā joprojām pastāvošās algu līmeņa un resursu izmaksu atšķirības, tiešā atbalsta apjoms par vienu hektāru būtu pakāpeniski jākorrigē. Visām dalībvalstīm, kuru tiešie maksājumi ir mazāki par 90 % no vidējā apmēra, par vienu trešdaļu būtu jāsamazina starpība starp to maksājumu pašreizējo apmēru un minēto vidējo apmēru. Šī maksājumu tuvināšana būtu proporcionāli jāfinansē visām dalībvalstīm, kuru tiešie maksājumi pārsniedz Savienības vidējo rādītāju. Turklāt visām maksājumtiesībām, kas 2019. gadā aktivizētas dalībvalstī vai reģionā, vajadzētu būt vienotai vienības vērtībai, un šajā nolūkā pārejas periodā būtu jāveic lineāra tuvināšanās šai vērtībai. Tomēr, lai neradītu traucējošas finansiālas sekas lauksaimniekiem, dalībvalstīm, kuras ir izmantojušas vienotā maksājuma shēmu un jo īpaši tās vēsturisko modeli, būtu jāatļauj jaunās shēmas pirmajā piemērošanas gadā,*

Grozījums

(21) *Papildus atbalsta maksājumu tuvināšanai valsts un reģionu līmenī arī valstij atvēlētais finansējums tiešajiem maksājumiem būtu jāpielāgo tā, lai dalībvalstīs, kurās pašreizējais tiešo maksājumu apmērs par vienu hektāru ir mazāks par 70 % no Savienības atbalsta vidējā apmēra, šo starpību samazinātu par 30 %. Dalībvalstīm, kuru tiešo maksājumu apmērs ir 70 līdz 80 % no vidējā apmēra, šī starpība būtu jāsamazina par 25 %, un dalībvalstīs, kuru tiešo maksājumu apmērs ir lielāks par 80 % no vidējā apmēra, šī starpība būtu jāsamazina par 10 %. Piemērojot šos mehānismus, visās dalībvalstīs būtu jāpanāk tāds apmērs, kas 2014. gadā nebūtu mazāks par 55 % no Savienības vidējā apmēra un 2019. gadā — mazāks par 75 % no Savienības vidējā apmēra. Dalībvalstīs, kurās maksājumu apmēri pārsniedz Savienības vidējo apmēru, veicot tuvināšanu, šie apmēri nebūtu jāsamazina zem vidējā. Maksājumu tuvināšana būtu proporcionāli jāfinansē visām dalībvalstīm, kuru tiešie maksājumi pārsniedz Savienības vidējo rādītāju.*

aprēķinot maksājumtiesību vērtību, daļēji ņemt vērā vēsturiskos faktorus. Turklāt diskusijās par nākamo daudzgadu finanšu shēmu periodam no 2021. gada būtu jāvelta uzmanība mērķim panākt pilnīgu konvergenci, minētajā periodā vienlīdzīgi sadalot tiešo atbalstu visā Eiropas Savienībā.

Grozījums Nr. 11

Regulas priekšlikums 21.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

21.a Papildus atbalsta maksājumu konverģencei valsts un reģionu līmenī arī tiešajiem maksājumiem atvēlētais valsts budžets būtu jāpielāgo tā, lai dalībvalstīs, kurās pašreiz tiešo maksājumu apjoms par vienu hektāru ir mazāks par 70 % no Savienības atbalsta vidējā apmēra, šo starpību samazinātu par 30 %. Visām dalībvalstīm, kuru tiešo maksājumu apmērs ir 70 līdz 80 % no vidējā apmēra, šī starpība būtu jāsamazina par 25 %, bet tajās dalībvalstīs, kuru tiešo maksājumu apmērs ir lielāks par 80 % no vidējā apmēra, šī starpība būtu jāsamazina par 10 %. Pēc šiem pielāgojumiem visās dalībvalstīs būtu jāpanāk tāds līmenis, kas nebūtu mazāks par 65 % no Savienības atbalsta vidējā apmēra. Dalībvalstīs, kurās maksājumu apmērs pārsniedz Savienības atbalsta vidējo apmēru, konverģences rezultātā šie rādītāji nedrīkst kļūst zemāki nekā vidējais. Konverģence būtu proporcionāli jāfinansē visām dalībvalstīm, kuru tiešie maksājumi pārsniedz Savienības vidējo rādītāju.

Grozījums Nr. 12

Regulas priekšlikums 22. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

22. Vienotā maksājuma shēmas piemērošanā gūtā pieredze liecina, ka daži tās galvenie elementi, tostarp valsts maksimālā apjoma noteikšana, būtu jāsauglabā, lai nodrošinātu to, ka atbalsta kopējais apjoms nepārsniedz pašreizējos budžeta ierobežojumus. Dalībvalstīm būtu jāturpina arī veidot valsts rezervi, kas būtu jāizmanto, lai atvieglotu vēl citu jauno lauksaimnieku iesaistīšanos shēmā, vai kuru varētu izmantot, lai ņemtu vērā dažu reģionu īpašās vajadzības. Noteikumi par maksājumtiesību nodošanu un izmantošanu būtu jāsauglabā, tomēr tie pēc iespējas jāvienkāršo.

Grozījums

22. Vienotā maksājuma shēmas piemērošanā gūtā pieredze liecina, ka daži tās galvenie elementi, tostarp valsts maksimālā apjoma noteikšana, būtu jāsauglabā, lai nodrošinātu to, ka atbalsta kopējais apjoms nepārsniedz pašreizējos budžeta ierobežojumus. ***Vismaz pirmajā jaunās pamata maksājumu shēmas gadā dalībvalstīm būtu jāturpina arī veidot valsts rezervi, ko var pārvaldīt reģionāli un kas būtu jāizmanto, lai atvieglotu vēl citu jauno lauksaimnieku un jaunpienācēju iesaistīšanos shēmā, vai kuru varētu izmantot, lai ņemtu vērā dažu reģionu īpašās vajadzības. Noteikumi par maksājumtiesību nodošanu un izmantošanu būtu jāsauglabā, tomēr tie pēc iespējas jāvienkāršo.***

Grozījums Nr. 13

**Regulas priekšlikums
22.a apsvēruma (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

22.a Dalībvalstīm būtu jāļauj noteikt samazinājuma koeficientu, kuram varētu noteikt nulles vērtību, lai būtu iespēja samazināt atbalsttiesīgās platības ar zemāku ražas potenciālu vai konkrētiem produktiem.

Grozījums Nr. 14

**Regulas priekšlikums
23. apsvēruma**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

23. Lai garantētu saņēmēju tiesību aizsardzību un precizētu īpašās situācijas, kādas var rasties, piemērojot pamata maksājuma shēmu, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai pieņemtu noteikumus par lauksaimnieku

23. Lai garantētu saņēmēju tiesību aizsardzību un precizētu īpašās situācijas, kādas var rasties, piemērojot pamata maksājuma shēmu, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai pieņemtu noteikumus par lauksaimnieku

tiesībām uz atbalstu un piekļuvi pamata maksājuma shēmai mantošanas un paredzamas mantošanas, mantošanas saskaņā ar nomas līgumu, juridiskā statusa vai nosaukuma maiņas, saimniecības apvienošanas vai sadalīšanas gadījumā; lai pieņemtu noteikumus par maksājumtiesību vērtības un skaita vai vērtības palielinājuma aprēķināšanu, kas saistīta ar maksājumtiesību piešķiršanu, arī noteikumus par iespēju noteikt to maksājumtiesību provizorisku vērtību un skaitu vai provizorisku palielinājumu, kas piešķirtas, pamatojoties uz lauksaimnieka pieteikumu, par maksājumtiesību provizoriskās un galīgās vērtības un skaita noteikšanas nosacījumiem un par gadījumiem, kad maksājumtiesību piešķiršanu varētu ietekmēt pārdošanas vai nomas līgums; lai pieņemtu noteikumus par to maksājumtiesību vērtības un skaita noteikšanu un aprēķināšanu, kas saņemtas no valsts rezerves; lai pieņemtu noteikumus par to, kā grozāma maksājumtiesību vienības vērtība, ja runa ir par maksājumtiesību daļām, un kritērijus maksājumtiesību piešķiršanai atkarībā no valsts rezerves izmantojuma un piešķiršanai lauksaimniekiem, kuri **2011. gadā** nebija pieteikušies uz atbalstu.

tiesībām uz atbalstu un piekļuvi pamata maksājuma shēmai mantošanas un paredzamas mantošanas, mantošanas saskaņā ar nomas līgumu, juridiskā statusa vai nosaukuma maiņas, saimniecības apvienošanas vai sadalīšanas gadījumā; lai pieņemtu noteikumus par maksājumtiesību vērtības un skaita vai vērtības palielinājuma aprēķināšanu, kas saistīta ar maksājumtiesību piešķiršanu, arī noteikumus par iespēju noteikt to maksājumtiesību provizorisku vērtību un skaitu vai provizorisku palielinājumu, kas piešķirtas, pamatojoties uz lauksaimnieka pieteikumu, par maksājumtiesību provizoriskās un galīgās vērtības un skaita noteikšanas nosacījumiem un par gadījumiem, kad maksājumtiesību piešķiršanu varētu ietekmēt pārdošanas vai nomas līgums; lai pieņemtu noteikumus par to maksājumtiesību vērtības un skaita noteikšanu un aprēķināšanu, kas saņemtas no valsts rezerves; lai pieņemtu noteikumus par to, kā grozāma maksājumtiesību vienības vērtība, ja runa ir par maksājumtiesību daļām, un kritērijus maksājumtiesību piešķiršanai atkarībā no valsts rezerves izmantojuma un piešķiršanai lauksaimniekiem, kuri **laikposmā no 2009. līdz 2011. gadam** nebija pieteikušies uz atbalstu.

Grozījums Nr. 15

Regulas priekšlikums 24.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

24.a Dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām lemt izmantot daļu no valsts maksimālā apjoma, lai lauksaimniekiem piešķirtu ikgadēju papildinošu maksājumu par pirmajiem hektāriem, lai tādējādi vairāk ņemtu vērā saimniecību daudzveidību to ekonomiskā lieluma, izvēlētais ražošanas metodes un nodarbinātības ziņā.

Grozījums Nr. 16

Regulas priekšlikums

26. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

26. Viens no jaunās KLP mērķiem ir uzlabot ekoloģiskos rādītājus, **paredzot tiešo maksājumu obligātu "ekoloģisko" komponentu, kas atbalstīs visā Savienībā īstenojamu klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi.** Šajā nolūkā daļa no valsts maksimālā apjoma, kas noteikts tiešajiem maksājumiem, dalībvalstīm būtu jāizmanto, lai **papildus pamata maksājumam** piešķirtu gada maksājumu par obligātu praksi, kas lauksaimniekiem jāievēro, par prioritāti izvirzot gan klimata, gan vides politikas mērķus. Šāda prakse būtu jāveic kā vienkāršas, vispārinātas, ārpuslīgumiskas un ikgadējas darbības, kas pārsniedz savstarpējās atbilstības prasības un ir saistītas ar lauksaimniecību, piemēram, kultūru dažādošana, ilggadīgo zālāju uzturēšana un ekoloģiski nozīmīgas platības. **Šāda prakse būtu jānosaka kā obligāta arī tiem lauksaimniekiem, kuru saimniecības pilnībā vai daļēji atrodas Natura 2000 teritorijās, uz kurām attiecas Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību un Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīva 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību, ciktāl šāda prakse ir saderīga ar minēto direktīvu mērķiem.** Ņemot vērā bioloģiskās lauksaimniecības sistēmu vispārēji atzīto labvēlīgo ietekmi uz vidi, lauksaimniekiem, kuri pilda Padomes 2007. gada 28. jūnija Regulā (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu paredzētos nosacījumus, būtu jāgūst labums no "ekoloģiskā" komponenta bez papildu pienākumu izpildes. **"Ekoloģiskā" komponenta neievērošanai būtu jānoved**

Grozījums

26. Viens no jaunās KLP mērķiem ir uzlabot ekoloģiskos rādītājus. Šajā nolūkā daļa no valsts maksimālā apjoma, kas noteikts tiešajiem maksājumiem, dalībvalstīm būtu jāizmanto, lai piešķirtu gada maksājumu par obligātu praksi, kas lauksaimniekiem jāievēro, par prioritāti izvirzot gan klimata, gan vides politikas mērķus. Šāda prakse būtu jāveic kā vienkāršas, vispārinātas, ārpuslīgumiskas un ikgadējas darbības, kas pārsniedz savstarpējās atbilstības prasības un ir saistītas ar lauksaimniecību, piemēram, kultūru dažādošana, ilggadīgo zālāju **un pastāvīgo ganību** uzturēšana un ekoloģiski nozīmīgas platības. Lauksaimniekiem, kuri pilda Padomes 2007. gada 28. jūnija Regulā (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu paredzētos nosacījumus, agrovides un klimata maksājumu saņēmējiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] [RDR] 29. pantu un lauksaimniekiem, kuru saimniecības atrodas Natura 2000 teritorijās, būtu jāgūst labums no "ekoloģiskā" komponenta bez papildu pienākumu izpildes. **Labumu no "ekoloģiskā" komponenta ar konkrētiem nosacījumiem vajadzētu būt tiesīgiem gūt arī tiem lauksaimniekiem, kuru saimniecības ir sertificētas saskaņā ar valsts vides sertifikācijas sistēmām. Lauksaimnieki būtu jāatbrīvo no kultūru dažādošanas pienākuma un no pienākumiem, kas saistīti ar ekoloģiski nozīmīgām platībām, ja vismaz 75 % to saimniecības platības aizņem ilggadīgie zālāji, pastāvīgās ganības vai kultūras, kas atrodas zem ūdens. Šo atbrīvojumu vajadzētu piemērot tikai tādā gadījumā, ja atbalstītās lauksaimniecības zemes atlikusī aramzemes platība nepārsniedz**

pie sodu piemērošanas, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 65. pantu.

50 hektārus.

Grozījums Nr. 17

Regulas priekšlikums

28. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

28. Lai nodrošinātu to, ka *lauksaimnieki* saglabā ilggadīgo zālāju platības, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai pieņemtu pasākuma piemērošanas noteikumus.

Grozījums

28. Lai nodrošinātu to, ka *dalībvalstīs* saglabā ilggadīgo zālāju *un pastāvīgo ganību* platības, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai pieņemtu pasākuma piemērošanas noteikumus.

Grozījums Nr. 18

Regulas priekšlikums

29. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

29. Lai nodrošinātu ekoloģiski nozīmīgu platību pasākuma efektīvu un saskaņotu īstenošanu, vienlaikus ņemot vērā dalībvalstu specifiku, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai sīkāk definētu šajā pasākumā minēto ekoloģiski nozīmīgo platību veidus un lai pievienotu un definētu citus ekoloģiski nozīmīgu platību veidus, ko var ņemt vērā, lai konstatētu, vai ir ievērota šajā pasākumā minētā procentuālā daļa.

Grozījums

29. Lai nodrošinātu ekoloģiski nozīmīgu platību pasākuma efektīvu un saskaņotu īstenošanu, vienlaikus ņemot vērā dalībvalstu specifiku, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai sīkāk definētu šajā pasākumā minēto ekoloģiski nozīmīgo platību veidus, pievienotu un definētu citus ekoloģiski nozīmīgu platību veidus, ko var ņemt vērā, lai konstatētu, vai ir ievērota šajā pasākumā minētā procentuālā daļa, *un lai noteiktu Savienības vērtēšanas koeficientu sistēmu dažādo ekoloģiski nozīmīgo platību veidu pārstāvēto hektāru aprēķināšanai.*

Grozījums Nr. 104

Regulas priekšlikums

29.a apsvēruma (jauns)

(29a) lai uzlabotu vidi, cīnītos pret klimata pārmaiņām un uzlabotu agronomiskos apstākļus, Komisijai nekavējoties būtu jāiesniedz stratēģiskais plāns par augu proteīnu piegādi, kas ļaus Savienībai samazināt tās ārkārtīgi lielo atkarību no ārējiem piegādes avotiem. Plānā būtu jāparedz plašāka eļļas un proteīna augu un dārzeņu audzēšana saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku, un tam būtu jāveicina piemērotu un ražīgu šķirņu agronomiskā izpēte.

Grozījums Nr. 19

Regulas priekšlikums

33. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

33. Būtu jādod dalībvalstīm iespēja daļu no valsts maksimālā apjoma, kas noteikts tiešajiem maksājumiem, skaidri noteiktos gadījumos izmantot saistītajam atbalstam konkrētās nozarēs. Resursi, kurus var izmantot saistītā atbalsta sniegšanai, būtu jāierobežo līdz noteiktam apjomam, vienlaikus ļaujot šādu atbalstu piešķirt dalībvalstīs vai to konkrētos reģionos, kuros ir īpaša situācija, proti, kuros konkrēti lauksaimniecības veidi vai lauksaimniecības sektori ir sevišķi svarīgi ekonomisku, vides un/vai sociālu iemeslu dēļ. Būtu jāatļauj dalībvalstīm šādam atbalstam izmantot līdz 5 % no valsts maksimālā apjoma **vai līdz 10 %, ja to saistītā atbalsta apjoms vismaz vienā gadā 2010.–2013. gada periodā pārsniedza 5 %. Tomēr pienācīgi pamatotos gadījumos, ja ir pierādītas konkrētas aktuālas reģiona vajadzības un saņemts Komisijas apstiprinājums, būtu jāatļauj dalībvalstīm izmantot vairāk par 10 % no valsts maksimālā apjoma.** Saistītais atbalsts būtu jāpiešķir tikai tiktāl, cik tas nepieciešams, lai radītu stimulu saglabāt

Grozījums

33. Būtu jādod dalībvalstīm iespēja daļu no valsts maksimālā apjoma, kas noteikts tiešajiem maksājumiem, skaidri noteiktos gadījumos izmantot saistītajam atbalstam konkrētās nozarēs. Resursi, kurus var izmantot saistītā atbalsta sniegšanai, būtu jāierobežo līdz noteiktam apjomam, vienlaikus ļaujot šādu atbalstu piešķirt dalībvalstīs vai to konkrētos reģionos, kuros ir īpaša situācija, proti, kuros konkrēti lauksaimniecības veidi vai lauksaimniecības sektori ir sevišķi svarīgi ekonomisku, vides un/vai sociālu iemeslu dēļ. Būtu jāatļauj dalībvalstīm šādam atbalstam izmantot līdz **15 %** no valsts maksimālā apjoma. **Maksimālā apjoma procentuālo daļu var palielināt par trim procentpunktiem tām dalībvalstīm, kuras nolemj izmantot vismaz 3% no noteiktā valsts apjoma, lai atbalstītu proteīnaugu ražošanu.** Saistītais atbalsts būtu jāpiešķir tikai tiktāl, cik tas nepieciešams, lai radītu stimulu saglabāt pašreizējo ražošanas apjomu šajos reģionos, **izņemot gadījumus, ja atbalsts ir paredzēts ir vides mērķiem.** Šādam atbalstam būtu jābūt

pašreizējo ražošanas apjomu šajos reģionos. Šādam atbalstam būtu jābūt pieejamam arī lauksaimniekiem, kuriem 2013. gada 31. decembrī ir īpašas maksājumtiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Regulu (EK) Nr. 73/2009, un kuriem nav atbalsttiesīgu hektāru maksājumtiesību aktivizēšanai. Attiecībā uz *tāda* brīvprātīga saistītā atbalsta apstiprināšanu, *kas pārsniedz 10 % no dalībvalstij noteiktā valsts gada maksimālā apjoma*, Komisija būtu jāpilnvaro *arī pieņemt īstenošanas aktus, nepiemērojot Regulu (ES) Nr. 182/2011.*

pieejamam arī lauksaimniekiem, kuriem 2013. gada 31. decembrī ir īpašas maksājumtiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Regulu (EK) Nr. 73/2009, un kuriem nav atbalsttiesīgu hektāru maksājumtiesību aktivizēšanai. Attiecībā uz brīvprātīga saistīta atbalsta apstiprināšanu Komisija būtu jāpilnvaro *pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar LESD 290. pantu.*

Grozījums Nr. 20

Regulas priekšlikums

38. apsvērumš

Komisijas ierosinātais teksts

38. Lai mazinātu ar tiešā atbalsta pārvaldību un kontroli saistītās administratīvās izmaksas, būtu *jāizveido vienkārša un īpaša shēma* mazajiem lauksaimniekiem. Šajā nolūkā būtu *jānosaka vienreizējs maksājums*, kas aizstātu visus tiešos maksājumus. *Būtu jāievieš noteikumi*, ar kuriem cenšas vienkāršot formalitātes, cita starpā samazinot mazajiem lauksaimniekiem uzliktos pienākumus, piemēram, tos, kuri saistīti ar atbalsta pieteikumiem, klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi, savstarpējo atbilstību un kontrolēm, kā paredzēts Regulā (ES) Nr. [...] [HZR], neapdraudot reformas vispārējo mērķu sasniegšanu, ar nosacījumu, ka Savienības tiesību akti, kas minēti Regulā (ES) Nr. [...] [HZR] II pielikumā, ir piemērojami mazajiem lauksaimniekiem. Minētās shēmas mērķim vajadzēt būt atbalstīt pašreizējo lauksaimniecības struktūru, ko veido Savienības mazās saimniecības, vienlaikus nekavējot pāreju uz konkurētspējīgākām struktūrām. Šā

Grozījums

38. Lai mazinātu ar tiešā atbalsta pārvaldību un kontroli saistītās administratīvās izmaksas, *dalībvalstīm būtu jāatļauj izveidot vienkāršu un īpašu shēmu* mazajiem lauksaimniekiem. Šajā nolūkā *dalībvalstīm būtu jāatļauj noteikt vienreizēju maksājumu vai fiksētu gada maksājumu vienam saņēmējam*, kas aizstātu visus tiešos maksājumus. *Lauksaimnieki, kuru gada maksājums nepārsniedz EUR 1 500, šajā shēmā būtu jāiekļauj automātiski. Vajadzētu būt iespējai ieviest noteikumus*, ar kuriem cenšas vienkāršot formalitātes, cita starpā samazinot mazajiem lauksaimniekiem uzliktos pienākumus, piemēram, tos, kuri saistīti ar atbalsta pieteikumiem, klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi, savstarpējo atbilstību un kontrolēm, kā paredzēts Regulā (ES) Nr. [...] [HZR], neapdraudot reformas vispārējo mērķu sasniegšanu, ar nosacījumu, ka Savienības tiesību akti, kas minēti Regulā (ES) Nr. [...] [HZR] II pielikumā, ir piemērojami mazajiem lauksaimniekiem.

iemesla dēļ shēmai vajadzētu būt pieejamai tikai esošām saimniecībām.

Minētās shēmas mērķim vajadzēt būt atbalstīt pašreizējo lauksaimniecības struktūru, ko veido Savienības mazās saimniecības, vienlaikus nekavējot pāreju uz konkurētspējīgākām struktūrām. Šā iemesla dēļ shēmai vajadzētu būt pieejamai tikai esošām saimniecībām.

Grozījums Nr. 21

Regulas priekšlikums

40. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

40. Vienkāršošanas labad un lai ņemtu vērā īpašos apstākļus tālākajos reģionos, tiešie maksājumi šajos reģionos būtu jāpārvalda ar Regulu (EK) Nr. 247/2006 izveidoto atbalsta programmu ietvaros. Tādējādi šīs regulas noteikumi, kas attiecas uz pamata maksājuma shēmu un ar to saistītiem maksājumiem un uz saistīto atbalstu, šajos reģionos nebūtu jāpiemēro.

Grozījums

40. Vienkāršošanas labad un lai ņemtu vērā īpašos apstākļus tālākajos reģionos, tiešie maksājumi šajos reģionos būtu jāpārvalda ar Regulu (EK) Nr. 247/2006 izveidoto atbalsta programmu ietvaros. Tādējādi šīs regulas noteikumi, kas attiecas uz pamata maksājuma shēmu un ar to saistītiem maksājumiem un uz saistīto atbalstu, šajos reģionos nebūtu jāpiemēro. ***Tomēr būtu jāizvērtē ietekme, ko jebkādas šīs regulas izmaiņas varētu izraisīt šiem reģioniem.***

Grozījums Nr. 22

Regulas priekšlikums

40.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

40.a Lauksaimniecības nozares daudzveidība noteiktos izolētos apgabalos, kuros ir neefektīvas ražošanas sistēmas, ļauj izmantot specifiskus lauksaimniecības politikas instrumentus, ar kuriem Eiropas Savienībai ir pietiekama pieredze, ar mērķi uzlabot nozares orientāciju uz tirgu un samazināt ietekmi uz vidi, atsakoties no lauksaimnieciskās darbības un saglabājot lauku kopienas saskaņā ar ilgtspējības mērķi. Būtu padziļināti jāizpēta īpašie režīmi tām Savienības salu teritorijām, kurās ir līdzīgas iezīmes kā teritorijām,

kur šādi lauksaimniecības politikas instrumenti ir sekmīgi izmantoti.

Grozījums Nr. 23

Regulas priekšlikums

43. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

43. Lai spēcīgāku lauku attīstības politiku, būtu jānodrošina dalībvalstīm iespēja līdzekļus no tiešo maksājumu maksimālā apjoma pārvietot uz lauku attīstībai piešķirto atbalstu. Vienlaikus dalībvalstīm, kurās tiešā atbalsta apmērs nepārsniedz 90 % no Savienības atbalsta vidējā apmēra, būtu jānodrošina iespēja līdzekļus no lauku attīstībai piešķirtā atbalsta pārvietot uz tiešo maksājumu maksimālo apjomu. Šāda izvēle būtu jāveic, nepārsniedzot noteiktus limitus, *vienreiz un attiecībā uz visu šīs regulas piemērošanas periodu.*

Grozījums

43. Lai spēcīgāku lauku attīstības politiku, būtu jānodrošina dalībvalstīm iespēja līdzekļus no tiešo maksājumu maksimālā apjoma pārvietot uz lauku attīstībai piešķirto atbalstu. *Visām dalībvalstīm jānodrošina iespēja pārvietot līdzekļus papildināt ar summu, kas ir proporcionāla ekoloģiskiem pasākumiem neiztērēto līdzekļu summai, lai nodrošinātu papildu atbalstu agrovides un klimata pasākumiem.* Vienlaikus dalībvalstīm, kurās tiešā atbalsta apmērs nepārsniedz 90 % no Savienības atbalsta vidējā apmēra, būtu jānodrošina iespēja līdzekļus no lauku attīstībai piešķirtā atbalsta pārvietot uz tiešo maksājumu maksimālo apjomu. Šāda izvēle būtu jāveic, nepārsniedzot noteiktus limitus, un *jāpārskata līdz 2015. gada 1. augustam vai 2017. gada 1. augustam.*

Grozījums Nr. 24

Regulas priekšlikums

1. pants – 1. punkts – b) apakšpunkts – iii) punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

iii) jaunu Savienības finansētu shēmu maksājumiem par bišu kolonijām biškopības nozarē;

Grozījums Nr. 25

Regulas priekšlikums

2. pants

Komisijas ierosinātais teksts

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, **lai grozītu** I pielikumā iekļauto atbalsta shēmu sarakstu.

Grozījums

Lai nodrošinātu tiesisko noteiktību, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, **ar ko groza** I pielikumā iekļauto atbalsta shēmu sarakstu **iktāl, ciktāl tas nepieciešams sakarā ar jauno tiesību aktu ieviestajām izmaiņām par atbalsta shēmām, kuri tiks pieņemti pēc šīs regulas stāšanās spēkā.**

Grozījums Nr. 26

Regulas priekšlikums

4. pants – 1. punkts – c) apakšpunkts – 1. ievilkums

Komisijas ierosinātais teksts

- lauksaimniecības produktu ražošana vai audzēšana, tostarp ražas novākšana, slaukšana, dzīvnieku audzēšana un turēšana lauksaimniecības nolūkiem,

Grozījums

– **lauksaimnieciskā ražošana, kas ietver** lauksaimniecības produktu ražošanu vai audzēšanu, tostarp ražas novākšanu, slaukšanu, dzīvnieku audzēšanu un turēšanu lauksaimniecības nolūkiem,

Grozījums Nr. 27

Regulas priekšlikums

4. pants – 1. punkts – c) apakšpunkts – 2. ievilkums

Komisijas ierosinātais teksts

– lauksaimniecības zemes uzturēšana noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī, **neveicot īpašus sagatavošanas darbus papildus tradicionālo lauksaimniecības metožu un tehnikas izmantošanai, vai**

Grozījums

– lauksaimniecības zemes uzturēšana noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī, turklāt tādas lauksaimniecības zemes gadījumā, kura dabīgi saglabā šādu stāvokli, ar nosacījumu, ka tiek veikts darbību minimums, ko nosaka dalībvalstis;

Grozījums Nr. 28

Regulas priekšlikums

4. pants – 1. punkts – c) apakšpunkts – 3. ievilkums

Komisijas ierosinātais teksts

– dalībvalstu noteikta darbības minimuma

Grozījums

– dalībvalstu noteikta darbības minimuma,

veikšana lauksaimniecības platībās, kuras tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī;

attiecīgos gadījumos pamatojoties uz minimālo ganāmpulka blīvumu, veikšana lauksaimniecības platībās, kuras tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī;

Grozījums Nr. 29

Regulas priekšlikums

4. pants – 1. punkts – e) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

e) “lauksaimniecības platība” ir platība, ko aizņem aramzeme, ilggadīgie zālāji vai ilggadīgie stādījumi;

Grozījums

e) “lauksaimniecības platība” ir platība, ko aizņem aramzeme, ilggadīgie zālāji **un pastāvīgās ganības** vai ilggadīgie stādījumi;

Grozījums Nr. 30

Regulas priekšlikums

4. pants – 1. punkts – g) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

g) “ilggadīgie stādījumi” ir kultūras, kuras neaudzē augsekā, nav ilggadīgie zālāji, attiecīgajā zemē aug piecus gadus vai ilgāk un dod ražu vairākas reizes, tostarp stādaudzētavas un īscirtmeta atvasāji;

Grozījums

g) “ilggadīgie stādījumi” ir kultūras, kuras neaudzē augsekā, nav ilggadīgie zālāji **un pastāvīgās ganības**, attiecīgajā zemē aug piecus gadus vai ilgāk un dod ražu vairākas reizes, tostarp stādaudzētavas, **tradicionālie augļu dārzi** un īscirtmeta atvasāji;

Grozījums Nr. 31

Regulas priekšlikums

4. pants – 1. punkts – h) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

h) “ilggadīgie zālāji” ir zeme, ko izmanto, lai audzētu dabīgi veidojušās (pašiesējušās) vai kultivētas (sētas) stiebrzāles **vai citas lopbarības zālaugus**, un kas **piecus** gadus vai ilgāk nav iekļauta saimniecības augsekas sistēmā; **tajā** var **augt** citas

Grozījums

h) “ilggadīgie zālāji **un pastāvīgās ganības**” ir zeme, ko izmanto, lai audzētu dabīgi veidojušās (pašiesējušās) vai kultivētas (sētas) **lopbarības stiebrzāles, krūmus un/vai kokus vai citas noganīšanai piemērotas sugas**, un kas nav

noganīšanai piemērotas sugas, ja pārsvaru saglabā stiebrzāles un citi lopbarības zālaugi;

iekļauta saimniecības augsekas sistēmā *un septiņus* gadus vai ilgāk *nav aparta*; tai var būt citas *pazīmes, kas ir svarīgas, lai zemi varētu raksturot kā pastāvīgās ganības;*

Grozījums Nr. 32

Regulas priekšlikums

4. pants – 1. punkts – i) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

i) “stiebrzāles vai citi lopbarības zālaugi” ir visi zālaugi, kas tradicionāli aug dabiskās ganībās vai ko dalībvalstī parasti iekļauj ganībām vai pļavām paredzētos sēklu maisījumos (neatkarīgi no tā, vai tās izmanto lopu ganīšanai);

svītrots

Grozījums Nr. 33

Regulas priekšlikums

4. pants – 1. punkts – ja) apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

ja) “tradicionālie dārzi” ir zeme, kurā aug augļkoki, kam ir vides un kultūras nozīme;

Grozījums Nr. 34

Regulas priekšlikums

4. pants – 2. punkts – a) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

a) noteiktu jaunas definīcijas, kas saistītas ar piekļuvi atbalstam saskaņā ar šo regulu;

svītrots

Grozījums Nr. 35

Regulas priekšlikums

4. pants – 2. punkts – b) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

b) *izveidotu pamatsistēmu, kuras ietvaros dalībvalstis nosaka* veicamo darbību *minimumu* platībās, kas tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī;

Grozījums

b) *noteiktu kritērijus*, saskaņā ar kuriem *dalībvalstīm jānosaka* veicamo darbību *minimums* platībās, kas tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī;

Grozījums Nr. 36

Regulas priekšlikums

4. pants – 2. punkts – c) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

c) noteiktu *kritērijus*, kas lauksaimniekiem jāievēro, lai tiktu uzskatīts, ka viņi ir izpildījuši pienākumu uzturēt lauksaimniecības platību noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī, kā minēts 1. punkta c) apakšpunktā;

Grozījums

c) noteiktu *sistēmu, saskaņā ar kuru dalībvalstīm jānosaka kritēriji*, kas lauksaimniekiem jāievēro, lai tiktu uzskatīts, ka viņi ir izpildījuši pienākumu uzturēt lauksaimniecības platību noganīšanai vai kultūraugu audzēšanai piemērotā stāvoklī, kā minēts 1. punkta c) apakšpunktā;

Grozījums Nr. 37

Regulas priekšlikums

4. pants – 2. punkts – d) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

d) noteiktu kritērijus, ar kuriem nosaka stiebrzāļu un citu lopbarības zālaugu pārsvaru 1. punkta h) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām.

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 38

Regulas priekšlikums

7. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. Katrai dalībvalstij un katram gadam tiek darīts pieejams 11. pantā minētās nepārsniedzamās summas aprēķināšanas rezultāts, kas ir starpība starp II pielikumā

Grozījums

2. Katrai dalībvalstij un katram gadam tiek darīts pieejams 11. pantā minētās nepārsniedzamās summas aprēķināšanas rezultāts, kas ir starpība starp II pielikumā

noteikto valsts maksimālo apjomu, kuram pieskaitīta saskaņā ar 44. pantu pieejamā summa, un III pielikumā noteikto neto maksimālo apjomu, kā Savienības atbalsts lauku attīstības programmās paredzētiem pasākumiem, ko saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [...] [RDR] finansē no ELFLA.

noteikto valsts maksimālo apjomu, kuram pieskaitīta saskaņā ar 44. pantu pieejamā summa, un III pielikumā noteikto neto maksimālo apjomu, kā Savienības atbalsts lauku attīstības programmās paredzētiem pasākumiem, ko *izvēlas dalībvalsts un ko* saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [...] [RDR] finansē no ELFLA.

Grozījums Nr. 197

Regulas priekšlikums

8. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Korekcijas likmi, kas noteikta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 25. pantu, piemēro *tikai* tiešajiem maksājumiem, *kas pārsniedz EUR 5000 un jāpiešķir* lauksaimniekiem attiecīgajā kalendārajā gadā.

Grozījums

1. Korekcijas likmi, kas noteikta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 25. pantu, piemēro *visiem* tiešajiem maksājumiem, ko piešķir lauksaimniekiem attiecīgajā kalendārajā gadā.

Grozījums Nr. 39

Regulas priekšlikums

8. pants – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz noteikumiem par to samazinājumu aprēķināšanas bāzi, kuri dalībvalstīm jāpiemēro lauksaimniekiem saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu.

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 40

Regulas priekšlikums

9. pants

Komisijas ierosinātais teksts

9. pants

Aktīvs lauksaimnieks

Grozījums

9. pants

Aktīvs lauksaimnieks

1. Tiešos maksājumus nepiešķir fiziskām vai juridiskām personām vai fizisku vai juridisku personu grupām, kuras atbilst vienam no šādiem kritērijiem:

a) gada tiešo maksājumu summa ir mazāka par 5 % no kopējiem ieņēmumiem, kuri gūti no neluksaimnieciskām darbībām pēdējā fiskālajā gadā, vai

b) to lauksaimniecības platības ir galvenokārt tādās platības, kuras tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī, un tie šajās platībās neveic darbību minimumu, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

1. Dalībvalstis izstrādā tiesisko regulējumu un definīcijas, kuru pamatā ir objektīvi un nediskriminējoši kritēriji, lai attiecīgā gadījumā nodrošinātu, ka tiešie maksājumi tiek piešķirti tikai tiem lauksaimniekiem, kuru lauksaimniecības platības vismaz lielākoties ir tādās platības, kas tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī, ar nosacījumu, ka tie šajās platībās veic darbību minimumu, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

Saimnieciskās vienības, proti, pārvadājumu uzņēmumus, lidostas, nekustamo īpašumu uzņēmumus, sporta laukumu apsaimniekotājus, kempingu apsaimniekotājus un kalnrūpniecības uzņēmumus vai citus ar lauksaimniecību nesaistītus uzņēmumus, ko, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, attiecīgi nosaka dalībvalstis, pēc būtības nevar uzskatīt par aktīviem lauksaimniekiem vai jebkādu tiešo maksājumu saņēmējiem. Dalībvalstis var nolemt, ka šīs saimnieciskās vienības var pretendēt uz atbalstu, ja tās var sniegt pārbaudāmus pierādījumus, ka to lauksaimnieciskā darbība veido nozīmīgu daļu no to kopējās saimnieciskās darbības vai ka to uzņēmējdarbības vai uzņēmuma galvenais mērķis ir lauksaimnieciskās darbības veikšana.

Pēc tam, kad dalībvalstis ir pienācīgi informējušas Komisiju, tās var nolemt otrajā daļā minētajā sarakstā iekļaut arī

citas saimnieciskās vienības vai atsevišķas vienības no atbilstīgo vienību saraksta izņemt, sniedzot objektīvu un nediskriminējošu sava lēmuma pamatojumu.

2. *Šā panta 1. punktu nepiemēro* lauksaimniekiem, kuri iepriekšējā gadā saņēmuši tiešos maksājumus, kas mazāki par EUR 5 000.

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai noteiktu:

a) kritērijus, ar kuriem nosaka tiešo maksājumu summu 1. un 2. punkta piemērošanas vajadzībām, jo īpaši maksājumtiesību piešķiršanas pirmajā gadā, ja maksājumtiesību vērtība vēl nav galīgi noteikta, kā arī jauniem lauksaimniekiem;

b) izņēmumus no noteikuma, ka jāņem vērā pēdējā fiskālajā gadā gūtie ieņēmumi, ja attiecīgie dati nav pieejami, un

c) kritērijus, pēc kuriem nosaka, vai lauksaimnieka lauksaimniecības platība ir uzskatāma par platību, kura tiek dabiski uzturēta noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī.

2. *Dalībvalstis var nolemt šo pantu nepiemērot* lauksaimniekiem, kuri iepriekšējā gadā saņēmuši tiešos maksājumus, kas mazāki par EUR 5 000.

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai noteiktu *kritērijus, pēc kuriem nosaka, vai lauksaimnieka lauksaimniecības platība ir uzskatāma par platību, kura tiek dabiski uzturēta noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī.*

Grozījums Nr. 41

Regulas priekšlikums

11. pants – 1. punkts – 3.a ievilkums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

– pēc minētās samazināšanas iegūtā summa nedrīkst būt lielāka par EUR 300 000.

Grozījums Nr. 42

Regulas priekšlikums

11. pants – 1. punkts – 4. ievilkums

Komisijas ierosinātais teksts

- par 100 % samazina daļu, kas lielāka par EUR 300 000.

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 43

Regulas priekšlikums

11. pants – 1.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1.a Pirmo punktu nepiemēro kooperatīviem vai citām juridiskām personām, kas apvieno vairākus tiešo maksājumu saņēmējus un kas saņem un novirza maksājumus, lai tos pilnībā sadalītu saviem locekļiem, uz kuriem savukārt attiecas 1. punkts.

Grozījums Nr. 44 un 105

Regulas priekšlikums

11. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. Šā panta 1. punktā minēto summu aprēķina, algas, ko lauksaimnieks faktiski izmaksājis un deklarējis iepriekšējā gadā, ieskaitot ar darbaspēka nodarbināšanu saistītus nodokļus un sociālās iemaksas, atņemot no tiešo maksājumu kopsummas, kas sākotnēji pienākas lauksaimniekam, neņemot vērā maksājumus, kuri jāpiešķir atbilstīgi šīs regulas III sadaļas 2. nodaļai.

Grozījums

2. Šā panta 1. punktā minēto summu aprēķina, *atņemot no tiešo maksājumu kopsummas, kas sākotnēji pienākas lauksaimniekam*, algas, ko lauksaimnieks faktiski izmaksājis un deklarējis iepriekšējā gadā, ieskaitot ar darbaspēka nodarbināšanu saistītus nodokļus un sociālās iemaksas, *kā arī izmaksas, kas radušās, izmantojot līgumdarbu izpildītājus noteiktām lauksaimniecības darbībām*, neņemot vērā maksājumus, kuri jāpiešķir atbilstīgi šīs regulas III sadaļas 2. nodaļai.

Grozījums Nr. 45

Regulas priekšlikums

11. pants – 3.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

3a. Līdzekļi, kas iegūti pakāpeniskas samazināšanas vai nepārsniedzamās summas piemērošanas rezultātā, paliek to iegūšanas reģionā vai dalībvalstī, un tos izmanto otrā pīlāra pasākumiem;

Grozījums Nr. 46

Regulas priekšlikums

14. pants

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

14. pants

14. pants

Elastīga līdzekļu pārvietošana starp pīlāriem

Elastīga līdzekļu pārvietošana starp pīlāriem

1. Dalībvalstis līdz 2013. gada 1. augustam var nolemt līdz **10** % no tā valsts gada maksimālā apjoma 2014.–2019. kalendārajam gadam, kas noteikts šīs regulas II pielikumā, darīt pieejamus kā papildu atbalstu lauku attīstības programmas pasākumiem, ko saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [...] [RDR] finansē no ELFLA. Rezultātā attiecīgā summa vairs nav pieejama tiešo maksājumu piešķiršanai.

1. Dalībvalstis līdz 2013. gada 1. augustam var nolemt līdz **15** % no tā valsts gada maksimālā apjoma 2014.–2019. kalendārajam gadam, kas noteikts šīs regulas II pielikumā, darīt pieejamus kā papildu atbalstu lauku attīstības programmas pasākumiem, ko saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [...] [RDR] finansē no ELFLA. Rezultātā attiecīgā summa vairs nav pieejama tiešo maksājumu piešķiršanai.

Pirmajā daļā minēto lēmumu paziņo Komisijai līdz minētajā daļā norādītajam datumam.

Procentuālā daļa, kas paziņota saskaņā ar otro daļu, pirmajā daļā minētajiem gadiem ir vienāda.

1.a Dalībvalstis saskaņā ar 33. pantu nepiešķirtos līdzekļus var pārvietot, lai atbalsētu šā panta 1. punktā minētos lauku attīstības pasākumus, izmantojot Savienības atbalstu lauku attīstības programmā paredzētajiem agrovīdes un klimata pasākumiem, ko saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [...] [RDR] finansē no ELFLA.

2. Apvienotā Karaliste, Bulgārija, Igaunija, Latvija, Lietuva, Polija, Portugāle, Rumānija, Slovākija, Somija, Spānija un Zviedrija līdz 2013. gada 1. augustam var nolemt līdz 5 % no summas, kas 2015.–2020. gada periodā paredzēta, lai atbalstītu lauku attīstības programmas pasākumus, ko saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [...] [RDR] finansē no ELFLA, darīt pieejamus šajā regulā paredzētu tiešo maksājumu veidā. Rezultātā attiecīgā summa vairs nav pieejama atbalsta pasākumiem saskaņā ar lauku attīstības programmu.

Pirmajā daļā minēto lēmumu paziņo Komisijai līdz minētajā daļā norādītajam datumam.

Procentuālā daļa, kas paziņota saskaņā ar otro daļu, 1. punkta pirmajā daļā minētajiem gadiem ir vienāda.

2. Apvienotā Karaliste, Bulgārija, Igaunija, Latvija, Lietuva, Polija, Portugāle, Rumānija, Slovākija, Somija, Spānija un Zviedrija līdz 2013. gada 1. augustam var nolemt līdz 10 % no summas, kas 2015.–2020. gada periodā paredzēta, lai atbalstītu lauku attīstības programmas pasākumus, ko saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [...] [RDR] finansē no ELFLA, darīt pieejamus šajā regulā paredzētu tiešo maksājumu veidā. Rezultātā attiecīgā summa vairs nav pieejama atbalsta pasākumiem saskaņā ar lauku attīstības programmu.

Pirmajā daļā minēto lēmumu paziņo Komisijai līdz minētajā daļā norādītajam datumam.

2.a Izmantojot līdzekļus reģionos, katram reģionam var piemērot atšķirīgu procentuālo daļu.

2.b Dalībvalstis var nolemt vai nu līdz 2015. gada 1. augustam vai 2017. gada 1. augustam pārskatīt šajā pantā minētos lēmumus, un tie stājas spēkā no nākamā gada.

Grozījums Nr. 47

**Regulas priekšlikums
15. pants – 1. punkts (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- 1. Lai izvērtētu jauno KLP, Komisija līdz 2017. gada beigām veic reformu īstenošanas un to ietekmes uz vidi un lauksaimniecisko ražošanu novērtējums.

Grozījums Nr. 48

**Regulas priekšlikums
15. pants**

Komisijas ierosinātais teksts

I pielikumā uzskaitītās atbalsta shēmas piemēro, neskarot iespēju tās jebkurā brīdī pārskatīt, lai ņemtu vērā ekonomikas norises un budžeta situāciju.

Grozījums

I pielikumā uzskaitītās atbalsta shēmas piemēro, neskarot iespēju tās jebkurā brīdī pārskatīt, **pieņemot tiesību aktu**, lai ņemtu vērā ekonomikas norises un budžeta situāciju.

Grozījums Nr. 49

Regulas priekšlikums

18. pants

Komisijas ierosinātais teksts

18. pants

Maksājumtiesības

1. Pamata maksājuma shēmas atbalsts ir pieejams lauksaimniekiem, ja tie saskaņā ar šo regulu ir ieguvuši maksājumtiesības piešķiršanā atbilstīgi 17.b panta 4. punktam, pirmajā piešķiršanā atbilstīgi 21. pantam, no valsts rezerves atbilstīgi 23. pantam vai nododot maksājumtiesības atbilstīgi 27. pantam.

2. Maksājumtiesības, kas iegūtas saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1782/2003 un Regulai (EK) Nr. 73/2009, zaudē spēku 2013. gada 31. decembrī.

Grozījums

18. pants

Maksājumtiesības

1. Pamata maksājuma shēmas atbalsts ir pieejams lauksaimniekiem, ja tie saskaņā ar šo regulu ir ieguvuši maksājumtiesības piešķiršanā atbilstīgi 17.b panta 4. punktam, pirmajā piešķiršanā atbilstīgi 21. pantam, no valsts rezerves atbilstīgi 23. pantam vai nododot maksājumtiesības atbilstīgi 27. pantam.

2. Atkāpjoties no 1. punkta noteikumiem,

a) tās dalībvalstis, kuras 2013. gada 31. decembrī piemēro vienotā maksājuma shēmu, kuras pamatā ir Regulas (EK) Nr. 1782/2003 59. pantā noteiktais reģionālais modelis, līdz 2013. gada 1. augustam var nolemt saglabāt maksājumtiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un/vai Regulu (EK) Nr. 73/2009;

b) tās dalībvalstis, kuras 2013. gada 31. decembrī piemēro vienotā maksājuma shēmu, līdz 2013. gada 1. augustam var nolemt līdz 2020. gada 31. decembrim pārejas režīmā saglabāt savu pašreizējo shēmu.

Grozījums Nr. 50

Regulas priekšlikums

19. pants

Komisijas ierosinātais teksts

19. pants

Pamata maksājuma shēmas maksimālais apjoms

1. Komisija **ar īstenošanas aktiem** nosaka pamata maksājuma shēmas valsts gada maksimālo apjomu, no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma atņemot gada summas, kas nosakāmas atbilstīgi 33., 35., 37. un 39. pantam. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Attiecībā uz katru dalībvalsti un katru gadu visu piešķirto maksājumtiesību un valsts rezerves kopējā vērtība ir vienāda ar attiecīgo valsts maksimālo apjomu, ko Komisija noteikusi atbilstīgi 1. punktam.

3. Ja maksimālais apjoms, ko Komisija noteikusi atbilstīgi 1. punktam, salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu tiek mainīts, dalībvalsts lineāri samazina vai palielina visu maksājumtiesību vērtību, lai nodrošinātu atbilstību 2. punkta noteikumiem.

“Pirmo daļu nepiemēro, ja šādu izmaiņu iemesls ir 17.b panta 2. punkta piemērošana.

Grozījums

19. pants

Pamata maksājuma shēmas maksimālais apjoms

1. Komisija **pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem katrai dalībvalstij** nosaka pamata maksājuma shēmas valsts gada maksimālo apjomu, no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma atņemot gada summas, kas nosakāmas atbilstīgi 33., 35., 37. un 39. pantam. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Attiecībā uz katru dalībvalsti un katru gadu visu piešķirto maksājumtiesību un valsts rezerves kopējā vērtība ir vienāda ar attiecīgo valsts maksimālo apjomu, ko Komisija noteikusi atbilstīgi 1. punktam.

3. Ja maksimālais apjoms, ko Komisija noteikusi atbilstīgi 1. punktam, salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu tiek mainīts, dalībvalsts lineāri samazina vai palielina visu maksājumtiesību vērtību, lai nodrošinātu atbilstību 2. punkta noteikumiem.

Pirmo daļu nepiemēro, ja šādu izmaiņu iemesls ir 17.b panta 2. punkta piemērošana.

Grozījums Nr. 51

Regulas priekšlikums

20. pants

Komisijas ierosinātais teksts

20. pants

Valsts maksimālā apjoma reģionālais

Grozījums

20. pants

Valsts maksimālā apjoma reģionālais

sadalījums

1. Dalībvalstis līdz 2013. gada 1. augustam var nolemt pamata maksājuma shēmu piemērot reģionālā līmenī. Tādā gadījumā tās nosaka reģionus saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram, atbilstīgi to agronomiskajam un ekonomiskajam raksturojumam un reģionālajam lauksaimniecības potenciālam, vai to institucionālajai vai administratīvajai struktūrai.
2. Dalībvalstis sadala 19. panta 1. punktā minēto valsts maksimālo apjomu starp reģioniem saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.
3. Dalībvalstis var nolemt, ka reģionu maksimālos apjomus katru gadu pakāpeniski maina, izmantojot iepriekš noteiktas ikgadējas pakāpes un ievērojot objektīvus un nediskriminējošus kritērijus, piemēram, lauksaimniecības potenciāla vai vides kritērijus.
4. Ciktāl tas nepieciešams, lai ievērotu piemērojamos reģionu maksimālos apjomus, kas noteikti saskaņā ar 2. vai 3. punktu, dalībvalstis lineāri samazina vai palielina maksājumtiesību vērtību katrā reģionā.
5. Dalībvalstis līdz 2013. gada 1. augustam paziņo Komisijai 1. punktā minēto lēmumu un pasākumus, kas veikti 2. un 3. punkta piemērošanai.

Grozījums Nr. 52 un 161

Regulas priekšlikums

21. pants

Komisijas ierosinātais teksts

21. pants

Maksājumtiesību pirmā piešķiršana

1. Ievērojot 2. punktu, lauksaimniekiem piešķir maksājumtiesības, ja tie līdz 2014. gada 15. maijam iesniedz pieteikumu

sadalījums

1. Dalībvalstis līdz 2013. gada 1. augustam var nolemt pamata maksājuma shēmu piemērot reģionālā līmenī. Tādā gadījumā tās nosaka reģionus saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram, atbilstīgi to agronomiskajam un **sociāli** ekonomiskajam raksturojumam un reģionālajam lauksaimniecības potenciālam, vai to institucionālajai vai administratīvajai struktūrai.
2. Dalībvalstis sadala 19. panta 1. punktā minēto valsts maksimālo apjomu starp reģioniem saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.
3. Dalībvalstis var nolemt, ka reģionu maksimālos apjomus katru gadu pakāpeniski maina, izmantojot iepriekš noteiktas ikgadējas pakāpes un ievērojot objektīvus un nediskriminējošus kritērijus, piemēram, lauksaimniecības potenciāla vai vides kritērijus.
4. Ciktāl tas nepieciešams, lai ievērotu piemērojamos reģionu maksimālos apjomus, kas noteikti saskaņā ar 2. vai 3. punktu, dalībvalstis lineāri samazina vai palielina maksājumtiesību vērtību katrā reģionā.
5. Dalībvalstis līdz 2013. gada 1. augustam paziņo Komisijai 1. punktā minēto lēmumu un pasākumus, kas veikti 2. un 3. punkta piemērošanai.

Grozījums

21. pants

Maksājumtiesību pirmā piešķiršana

1. Ievērojot **šā panta 2. punktu un neskarot 18. panta 2. punktu**, lauksaimniekiem piešķir maksājumtiesības,

maksājumtiesību piešķiršanai saskaņā ar pamata maksājuma shēmu, izņemot nepārvaramas varas un ārkārtas apstākļus.

2. Lauksaimnieki, kuri 2011. gadā vai – attiecībā uz Horvātiju – 2013. gadā ir aktivizējuši vismaz vienu maksājumtiesību saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu vai pieprasījuši atbalstu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu, abos gadījumos atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 73/2009, pamata maksājuma shēmas piemērošanas pirmajā gadā saņem maksājumtiesības, ja viņiem ir tiesības pretendēt uz tiešo maksājumu piešķiršanu saskaņā ar 9. pantu.

Atkāpjoties no pirmās daļas, lauksaimnieki saņem maksājumtiesības pamata maksājuma shēmas piemērošanas pirmajā gadā, ja viņiem ir tiesības pretendēt uz tiešo maksājumu piešķiršanu saskaņā ar 9. pantu un ja 2011. gadā:

a) tie nav aktivizējuši maksājumtiesības saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu, bet

ja tie līdz 2014. gada 15. maijam iesniedz pieteikumu maksājumtiesību piešķiršanai saskaņā ar pamata maksājuma shēmu, izņemot nepārvaramas varas un ārkārtas apstākļus.

2. Lauksaimnieki, kuri:

– *pēc dalībvalsts izvēles 2009., 2010. vai 2011. gadā vai — attiecībā uz Horvātiju — 2013. gadā ir aktivizējuši vismaz vienu maksājumtiesību saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu vai pieprasījuši atbalstu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu, abos gadījumos atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 73/2009, vai*

– *2012. gadā ir saņēmuši maksājumtiesības saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 41. un 63. pantu, vai*

– *ir iesnieguši pierādījumus par aktīvu lauksaimniecisko ražošanu un kuri 2011. gadā ir ražojuši vai audzējuši lauksaimniecības produktus, ietverot ražas novākšanu, slaukšanu, dzīvnieku audzēšanu vai turēšanu lauksaimniecības nolūkiem, pamata maksājuma shēmas piemērošanas pirmajā gadā saņem maksājumtiesības, ja viņiem ir tiesības pretendēt uz tiešo maksājumu piešķiršanu saskaņā ar 9. pantu.*

Atkāpjoties no pirmās daļas, lauksaimnieki saņem maksājumtiesības pamata maksājuma shēmas piemērošanas pirmajā gadā, ja viņiem ir tiesības pretendēt uz tiešo maksājumu piešķiršanu saskaņā ar 9. pantu un ja 2011. gadā:

a) tie nav aktivizējuši maksājumtiesības saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu, bet

ir audzējuši tikai augļus, dārzeņus un/vai apsaimniekojuši tikai vīna dārzu;

b) tie nav pieprasījuši atbalstu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu un tiem bija tikai lauksaimniecības zeme, kura 2003. gada 30. jūnijā nebija labā lauksaimniecības stāvoklī, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 124. panta 1. punktā.

Izņemot nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļus, vienam lauksaimniekam piešķirto maksājumtiesību skaits ir vienāds ar 25. panta 2. punkta nozīmē atbalsttiesīgo hektāru skaitu, ko lauksaimnieks 2014. gadam deklarējis saskaņā ar 26. panta 1. punktu.

3. Ja visu saimniecību vai tās daļu pārdod vai iznomā, 2. punkta prasībām **atbilstošas fiziskas vai juridiskas personas** ar līgumiem, kuri parakstīti pirms 2014. gada 15. maija, var nodot tiesības saņemt maksājumtiesības, kā minēts 1. punktā,

ir audzējuši tikai augļus, dārzeņus, **sēklas kartupeļus un galda kartupeļus, dekoratīvos augus** un/vai apsaimniekojuši tikai vīna dārzu;

b) tie nav pieprasījuši atbalstu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu un tiem bija tikai lauksaimniecības zeme, kura 2003. gada 30. jūnijā nebija labā lauksaimniecības stāvoklī, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 124. panta 1. punktā.

Izņemot nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļus, vienam lauksaimniekam piešķirto maksājumtiesību skaits ir vienāds ar 25. panta 2. punkta nozīmē atbalsttiesīgo hektāru skaitu, ko lauksaimnieks 2014. gadam deklarējis saskaņā ar 26. panta 1. punktu.

Atkāpjoties no iepriekšējās punkta daļas, gadījumos, kad dalībvalstī saskaņā ar 26. panta 1. punktu 2014. gadam deklarētais hektāru kopskaits izraisa saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 35. pantu 2009. gadā deklarēto atbalsttiesīgo hektāru kopskaita pieaugumu par vairāk nekā 45 %, dalībvalstis var ierobežot 2014. gadā piešķiramo maksājumtiesību skaitu līdz 145 % no 2009. gadā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 35. pantu deklarēto hektāru kopskaita.

Izmantojot šo izvēles iespēju, dalībvalstis lauksaimniekiem piešķir samazinātu skaitu maksājumtiesību, kuru aprēķina, proporcionāli samazinot to atbalsttiesīgo hektāru skaitu, kurus katrs lauksaimnieks 2014. gadā deklarējis papildus atbalsttiesīgajiem hektāriem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 34. pantu 2. punktu, kurus viņš norādījis savā atbalsta pieteikumā 2011. gadā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 19. pantu.

3. Ja visu saimniecību vai tās daļu pārdod, **apvieno, sadala** vai iznomā, 2. punkta prasībām **atbilstoši lauksaimnieki** ar līgumiem, kuri parakstīti pirms 2014. gada 15. maija, var nodot tiesības saņemt maksājumtiesības, kā minēts 1. punktā,

tikai vienam lauksaimniekam, ja šis lauksaimnieks atbilst 9. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

4. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem noteikumus par pieteikumiem piešķirt maksājumtiesības, kuri iesniegti maksājumtiesību piešķiršanas gadā, ja šādas maksājumtiesības vēl var nebūt galīgi noteiktas un ja piešķiršanu ietekmē īpaši apstākļi. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

lauksaimniekiem, kas iegūst saimniecību vai tās daļu, ja *šie lauksaimnieki* atbilst 9. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

4. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem noteikumus par pieteikumiem piešķirt maksājumtiesības, kuri iesniegti maksājumtiesību piešķiršanas gadā, ja šādas maksājumtiesības vēl var nebūt galīgi noteiktas un ja piešķiršanu ietekmē īpaši apstākļi. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Grozījums Nr. 53

Regulas priekšlikums

22. pants

Komisijas ierosinātais teksts

22. pants

Maksājumtiesību vērtība un konverģence

1. Katram attiecīgajam gadam maksājumtiesību vienības vērtību aprēķina, saskaņā ar 19. vai 20. pantu noteikto valsts vai reģiona maksimālo apjomu pēc 23. panta 1. punktā paredzētā lineārā samazinājuma piemērošanas dalot ar to maksājumtiesību skaitu, kas valsts vai reģionālā līmenī piešķirtas 2014. gadam saskaņā ar 21. panta 2. punktu.

2. Dalībvalstis, kas piemēroja Regulā (EK) Nr. 73/2009 paredzēto vienotā maksājuma shēmu, aprēķinot 1. punktā paredzēto maksājumtiesību vienības vērtību, var aprobežoties ar summu, kura atbilst ne mazāk kā **40** % no valsts vai reģiona maksimālā apjoma, kas noteikts saskaņā ar 19. vai 20. pantu, pēc 23. panta 1. punktā paredzētā lineārā samazinājuma piemērošanas.

3. Dalībvalstis, kuras izmanto 2. punktā paredzēto iespēju, to maksimālā apjoma daļu, kas atlikusi pēc minētā punkta piemērošanas, izmanto, lai maksājumtiesību vērtību palielinātu gadījumos, kad lauksaimnieka rīcībā esošo

Grozījums

22. pants

Maksājumtiesību vērtība un konverģence

1. Katram attiecīgajam gadam maksājumtiesību vienības vērtību aprēķina, saskaņā ar 19. vai 20. pantu noteikto valsts vai reģiona maksimālo apjomu pēc 23. panta 1. punktā paredzētā lineārā samazinājuma piemērošanas dalot ar to maksājumtiesību skaitu, kas valsts vai reģionālā līmenī piešķirtas 2014. gadam saskaņā ar 21. panta 2. punktu.

2. Dalībvalstis, kas piemēroja Regulā (EK) Nr. 73/2009 paredzēto vienotā maksājuma shēmu, aprēķinot 1. punktā paredzēto maksājumtiesību vienības vērtību, var aprobežoties ar summu, kura atbilst ne mazāk kā **10** % no valsts vai reģiona maksimālā apjoma, kas noteikts saskaņā ar 19. vai 20. pantu, pēc 23. panta 1. punktā paredzētā lineārā samazinājuma piemērošanas.

3. Dalībvalstis, kuras izmanto 2. punktā paredzēto iespēju, to maksimālā apjoma daļu, kas atlikusi pēc minētā punkta piemērošanas, izmanto, lai maksājumtiesību vērtību palielinātu gadījumos, kad lauksaimnieka rīcībā esošo

pamata maksājuma shēmas maksājumtiesību kopējā vērtība, kas aprēķināta atbilstīgi 2. punktam, ir mazāka par to maksājumtiesību, tostarp īpašo tiesību, kopējo vērtību, kas lauksaimniekam bija 2013. gada 31. decembrī saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 73/2009. Šajā nolūkā katru attiecīgā lauksaimnieka maksājumtiesību valsts vai reģionālo vienības vērtību palielina par daļu no starpības starp pamata maksājuma shēmas maksājumtiesību kopējo vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 2. punktu, un to maksājumtiesību, tostarp īpašo tiesību, kopējo vērtību, kas lauksaimniekam bija 2013. gada 31. decembrī saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 73/2009.

Aprēķinot palielinājumu, dalībvalsts var ņemt vērā arī atbalstu, kas 2013. kalendārajā gadā piešķirts atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 73/2009 52. pantam, 53. panta 1. punktam un 68. panta 1. punkta b) apakšpunktam, ja šī dalībvalsts ir nolēmusi attiecīgajās nozarēs nepiemērot brīvprātīgo saistīto atbalstu saskaņā ar šīs regulas IV sadaļu.

Pirmās daļas piemērošanas vajadzībām uzskata, ka lauksaimniekam 2013. gada 31. decembrī bija maksājumtiesības, ja līdz minētajam datumam tam bija piešķirtas vai galīgi nodotas maksājumtiesības.

4. Šā panta 3. punkta piemērošanas vajadzībām dalībvalsts, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, var noteikt, ka gadījumos, kad lauksaimniecības platību pārdod, iznomā vai pārtrauc visas platības vai tās daļas nomu pēc datuma, kas noteikts atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 73/2009 35. pantam, un pirms datuma, kas noteikts atbilstīgi šīs regulas 26. pantam, to maksājumtiesību vērtības palielinājumu vai palielinājuma daļu, kas tiktu piešķirta attiecīgajam lauksaimniekam, ieskaita atpakaļ valsts rezervē, ja šāds palielinājums attiecīgajam lauksaimniekam nestu negaidītu papildu

pamata maksājuma shēmas maksājumtiesību kopējā vērtība, kas aprēķināta atbilstīgi 2. punktam, ir mazāka par to maksājumtiesību, tostarp īpašo tiesību, kopējo vērtību, kas lauksaimniekam bija 2013. gada 31. decembrī saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 73/2009. Šajā nolūkā katru attiecīgā lauksaimnieka maksājumtiesību valsts vai reģionālo vienības vērtību palielina par daļu no starpības starp pamata maksājuma shēmas maksājumtiesību kopējo vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 2. punktu, un to maksājumtiesību, tostarp īpašo tiesību, kopējo vērtību, kas lauksaimniekam bija 2013. gada 31. decembrī saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 73/2009.

Aprēķinot palielinājumu, dalībvalsts var ņemt vērā arī atbalstu, kas 2013. kalendārajā gadā piešķirts atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 73/2009 52. pantam, 53. panta 1. punktam un 68. panta 1. punkta b) apakšpunktam, ja šī dalībvalsts ir nolēmusi attiecīgajās nozarēs nepiemērot brīvprātīgo saistīto atbalstu saskaņā ar šīs regulas IV sadaļu.

Pirmās daļas piemērošanas vajadzībām uzskata, ka lauksaimniekam 2013. gada 31. decembrī bija maksājumtiesības, ja līdz minētajam datumam tam bija piešķirtas vai galīgi nodotas maksājumtiesības.

4. Šā panta 3. punkta piemērošanas vajadzībām dalībvalsts, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, var noteikt, ka gadījumos, kad lauksaimniecības platību pārdod, iznomā vai pārtrauc visas platības vai tās daļas nomu pēc datuma, kas noteikts atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 73/2009 35. pantam, un pirms datuma, kas noteikts atbilstīgi šīs regulas 26. pantam, to maksājumtiesību vērtības palielinājumu vai palielinājuma daļu, kas tiktu piešķirta attiecīgajam lauksaimniekam, ieskaita atpakaļ valsts rezervē, ja šāds palielinājums attiecīgajam lauksaimniekam nestu negaidītu papildu

peļņu.

Šos objektīvos kritērijus nosaka tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un nepieļautu tirgus un konkurences kropļojumus, un tie ietver vismaz:

- a) minimālo nomas ilgumu;
- b) saņemtā maksājuma daļu, ko ieskaita atpakaļ valsts rezervē.

5. Vēlākais no 2019. pieprasījumu gada visām maksājumtiesībām dalībvalstī vai, ja piemēro 20. pantu, reģionā ir vienota vienības vērtība.

6. Piemērojot 2. un 3. punktu, dalībvalstis saskaņā ar Savienības tiesību aktu vispārējiem principiem tiecas tuvināt maksājumtiesību vērtību valsts vai reģiona līmenī. Šajā nolūkā dalībvalstis nosaka veicamos pasākumus līdz 2013. gada 1. augustam. Šie pasākumi ietver ikgadējas pakāpeniskas maksājumtiesību izmaiņas saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.

Pirmajā daļā minētos pasākumus paziņo Komisijai līdz minētajā daļā norādītajam datumam.

Grozījums Nr. 54

Regulas priekšlikums 22.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

peļņu.

Šos objektīvos kritērijus nosaka tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un nepieļautu tirgus un konkurences kropļojumus, un tie ietver vismaz:

- a) minimālo nomas ilgumu;
- b) saņemtā maksājuma daļu, ko ieskaita atpakaļ valsts rezervē.

5. Vēlākais, no 2019. pieprasījumu gada visām maksājumtiesībām dalībvalstī vai, ja piemēro 20. pantu, reģionā:

a) ir vienota vienības vērtība;

b) tā var atšķirties no vienības vidējās vērtības ne vairāk kā par 20 %.

Piemērojot 2., 3. un šo punktu, dalībvalstis var veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka gadījumos, kad tiek samazinātas maksājumtiesības saimniecību līmenī, to maksājumtiesību apjoms, kas aktivizētas 2019. gadā, nav vairāk kā 30 % mazāks nekā 2014. gadā.

6. Piemērojot 2. un 3. punktu, dalībvalstis saskaņā ar Savienības tiesību aktu vispārējiem principiem tiecas tuvināt maksājumtiesību vērtību valsts vai reģiona līmenī. Šajā nolūkā dalībvalstis nosaka veicamos pasākumus līdz 2013. gada 1. augustam. Šie pasākumi ietver ikgadējas pakāpeniskas maksājumtiesību izmaiņas saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.

Pirmajā daļā minētos pasākumus paziņo Komisijai līdz minētajā daļā norādītajam datumam.

Grozījums

22.a pants

Iekšējā konverģence

1. *Atkāpjoties no 22. panta, dalībvalstis var tuvināt maksājumtiesību vērtību valsts vai reģiona līmenī tā, lai maksājumtiesību vienības vērtība no 2021. pieprasījumu gada būtu daļēji, bet ne pilnībā, pietuvināta vienotām valstu vai reģionu vērtībām. Izmantojot šo iespēju, dalībvalstis var piemērot ārējās konverģences formulu starp dalībvalstīm. Šo konverģenci finansē, samazinot 2013. gada maksājumtiesību vērtības, kas pārsniedz dalībvalstu noteikto robežvērtību vai valsts vidējo maksājuma apmēru.*

2. *Dalībvalstis, izmantojot šā panta 1. punktā minēto atkāpi, var nolemt, ka III sadaļas 2. nodaļā minētais maksājums par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi, kas saskaņā ar 33. panta 1. punktu veido 30 % no valstij atvēlētā finansējuma, ir veicams lauksaimniekiem kā viņu pamata maksājuma procentuālā daļa.*

3. *Dalībvalstis, izmantojot šā panta 1. punktā minēto atkāpi, saskaņā ar Savienības tiesību aktu vispārējiem principiem līdz 2013. gada 1. augustam nosaka veicamos pasākumus. Minētie pasākumi ietver pakāpeniskas maksājumtiesību izmaiņas saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.*

Pirmajā daļā minētos pasākumus paziņo Komisijai līdz 2013. gada 1. augustam.

Grozījums Nr. 55

Regulas priekšlikums

23. pants

Komisijas ierosinātais teksts

23. pants

Valsts rezerves izveidošana un

Grozījums

23. pants

Valsts rezerves izveidošana un

izmantošana

1. Katra dalībvalsts izveido valsts rezervi. Šajā nolūkā pamata maksājuma shēmas piemērošanas pirmajā gadā dalībvalstis uzsāk pamata maksājuma shēmas maksimālā apjoma lineāru procentuālu samazināšanu valsts līmenī, lai veidotu valsts rezervi. Šis samazinājums nav lielāks par 3 %, izņemot tad, ja tas vajadzīgs, lai segtu 4. punktā noteiktās piešķiršanas vajadzības **2014. gadam**.

2. Dalībvalstis var administrēt valsts rezervi reģiona līmenī.

3. Dalībvalstis nosaka maksājumtiesības no valsts rezerves saskaņā ar objektīviem kritērijiem un tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un nepieļautu tirgus un konkurences kropļojumus.

4. Dalībvalstis izmanto valsts rezervi, lai maksājumtiesības prioritārā kārtā piešķirtu jaunajiem lauksaimniekiem, kuri uzsāk lauksaimniecisku darbību.

Pirmajā daļā “jaunie lauksaimnieki, kuri uzsāk lauksaimniecisku darbību” ir lauksaimnieki, kas atbilst 36. panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem un kas 5 gadus pirms jaunas lauksaimnieciskās darbības uzsākšanas nav veikuši lauksaimniecisku darbību savā vārdā un uz savu risku vai nav kontrolējuši juridisku personu, kura veic lauksaimniecisku darbību. Juridiskas personas gadījumā fiziskā(-s) persona(-s), kas kontrolē šo juridisko personu, nedrīkst būt veikusi(-šas) lauksaimniecisku darbību savā vārdā un uz savu risku vai nedrīkst būt kontrolējusi(-šas) juridisku personu, kura veic lauksaimniecisku darbību, 5 gadus pirms tam, kad šī juridiskā persona uzsākusi lauksaimniecisku darbību.

izmantošana

1. Katra dalībvalsts izveido valsts rezervi. Šajā nolūkā pamata maksājuma shēmas piemērošanas pirmajā gadā dalībvalstis uzsāk pamata maksājuma shēmas maksimālā apjoma lineāru procentuālu samazināšanu valsts līmenī, lai veidotu valsts rezervi. Šis samazinājums **2014. gadam** nav lielāks par 3 %, izņemot tad, ja tas vajadzīgs, lai segtu 4. punktā noteiktās piešķiršanas vajadzības.

Dalībvalstis, ņemot vērā piešķiršanas vajadzības, katru gadu var noteikt samazinājuma maksimālo apjomu turpmākajiem gadiem.

2. Dalībvalstis var administrēt valsts rezervi reģiona līmenī.

3. Dalībvalstis nosaka maksājumtiesības no valsts rezerves saskaņā ar objektīviem kritērijiem un tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un nepieļautu tirgus un konkurences kropļojumus.

4. Dalībvalstis izmanto valsts rezervi, lai maksājumtiesības prioritārā kārtā piešķirtu jaunajiem lauksaimniekiem ***un jaunpienācējiem lauksaimniecībā***, kuri uzsāk lauksaimniecisku darbību.

Pirmajā daļā “jaunie lauksaimnieki, kuri uzsāk lauksaimniecisku darbību” ir lauksaimnieki, kas atbilst 36. panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem un kas 5 gadus pirms jaunas lauksaimnieciskās darbības uzsākšanas nav veikuši lauksaimniecisku darbību savā vārdā un uz savu risku vai nav kontrolējuši juridisku personu, kura veic lauksaimniecisku darbību. Juridiskas personas gadījumā fiziskā(-s) persona(-s), kas kontrolē šo juridisko personu, nedrīkst būt veikusi(-šas) lauksaimniecisku darbību savā vārdā un uz savu risku vai nedrīkst būt kontrolējusi(-šas) juridisku personu, kura veic lauksaimniecisku darbību, 5 gadus pirms tam, kad šī juridiskā persona uzsākusi lauksaimniecisku darbību.

Pirmajā daļā “jaunpienācēji

5. Dalībvalstis var izmantot valsts rezervi, lai:

a) piešķirtu maksājumtiesības lauksaimniekiem apgabalos, kuros īsteno pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmas saistībā ar kādu valsts intervences veidu, lai novērstu zemes pamešanu un/vai kompensētu īpašas grūtības lauksaimniekiem minētajos apgabalos;

lauksaimniecībā, kuri uzsāk lauksaimniecisku darbību” ir fiziskas personas, kurām nekad nav piešķirtas maksājumtiesības. Dalībvalstis var noteikt arī citus objektīvus un nediskriminējošus kritērijus, kas jāpilda jaunpienācējiem, jo īpaši attiecībā uz atbilstīgām prasmēm, pieredzi un/vai nepieciešamo apmācību.

5. Dalībvalstis var izmantot valsts rezervi, lai:

a) piešķirtu maksājumtiesības lauksaimniekiem apgabalos, kuros īsteno pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmas saistībā ar kādu valsts intervences veidu, lai novērstu zemes pamešanu un/vai kompensētu īpašas grūtības lauksaimniekiem minētajos apgabalos;

aa) piešķirtu maksājumtiesības lauksaimniekiem, kuru saimniecības ir dalībvalstī, kas nolēmusi izmantot 18. panta 2. punktā paredzēto iespēju, un kuriem nav piešķirtas maksājumtiesības saskaņā ar Regulu^o(EK) Nr. ^o1782/2003 vai Regulu^o(EK) Nr. ^o73/2009 vai saskaņā ar abām minētajām regulām, ja šie lauksaimnieki deklarē atbalsttiesīgās lauksaimniecības platības 2014. gadam;

ab) piešķirtu maksājumtiesības lauksaimniekiem, kuri lauksaimniecisko darbību sākuši pēc 2011. gada un kuru darbība ir īpašās lauksaimniecības nozarēs, ko nosaka dalībvalstis, ņemot vērā objektīvus un nediskriminējošus kritērijus;

ac) palielinātu pamata maksājuma shēmas maksājumtiesību vērtību līdz valsts vai reģiona maksājumtiesību vienības vidējai vērtībai tiem lauksaimniekiem, kuri, pārejot uz pamata maksājuma shēmu, ir nonākuši īpašā situācijā, jo to vēsturiskajām maksājumtiesībām, kas viņiem bija piešķirtas saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 73/2009, vai palielinātu to vērtību, kas saistīta ar maksājumtiesību piešķiršanu lauksaimniekiem, kuriem 2013. gada

31. decembrī bija īpašas tiesības;

ad) piešķirtu lauksaimniekiem ikgadēju kompensāciju, kas mazajiem lauksaimniekiem var tikt palielināta par papildu maksājuma summu, ja tie atsakās no Regulas (EK) Nr. 73/2009 7. panta 1. punktā paredzētā atbalsta EUR 5000 apmērā;

b) lineāri palielinātu pamata maksājuma shēmas maksājumtiesību vērtību valsts vai reģiona līmenī, ja valsts rezerve konkrētajā gadā pārsniedz 3 %, ar nosacījumu, ka pietiekamas summas paliek pieejamas piešķirumiem saskaņā ar 4. punktu, šā punkta a) apakšpunktu un 7. punktu.

b) lineāri palielinātu pamata maksājuma shēmas maksājumtiesību vērtību valsts vai reģiona līmenī, ja valsts rezerve konkrētajā gadā pārsniedz 3 %, ar nosacījumu, ka pietiekamas summas paliek pieejamas piešķirumiem saskaņā ar 4. punktu, šā punkta a) apakšpunktu un 7. punktu.

Tomēr, palielinot maksājumtiesību vērtību saskaņā ar šo apakšpunktu, dalībvalstis var nolemt pielietot lineārajai pieejai alternatīvu metodi.

6. Piemērojot 4. punktu un 5. punkta a) apakšpunktu, dalībvalstis nosaka lauksaimniekiem piešķirto maksājumtiesību vērtību, pamatojoties uz šādu tiesību vidējo vērtību valstī vai reģionā to piešķiršanas gadā.

6. Piemērojot 4. punktu un 5. punkta a) apakšpunktu, dalībvalstis nosaka lauksaimniekiem piešķirto maksājumtiesību vērtību, pamatojoties uz šādu tiesību vidējo vērtību valstī vai reģionā to piešķiršanas gadā.

7. Ja lauksaimnieks ir tiesīgs saņemt maksājumtiesības vai palielināt jau esošo tiesību vērtību, pamatojoties uz galīgu tiesas nolēmumu vai dalībvalsts kompetentās iestādes galīgu administratīvu aktu, šis lauksaimnieks datumā, kas jānosaka dalībvalstij, saņem maksājumtiesības, kuru skaits un vērtība noteikta konkrētajā nolēmumā vai aktā. Tomēr šis datums nedrīkst būt vēlāk par pēdējo termiņu, kurā iesniedzams pieteikums saskaņā ar pamata maksājuma shēmu, pēc tiesas nolēmuma vai administratīvā akta pieņemšanas datuma, ņemot vērā 25. un 26. panta piemērošanu.

7. Ja lauksaimnieks ir tiesīgs saņemt maksājumtiesības vai palielināt jau esošo tiesību vērtību, pamatojoties uz galīgu tiesas nolēmumu vai dalībvalsts kompetentās iestādes galīgu administratīvu aktu, šis lauksaimnieks datumā, kas jānosaka dalībvalstij, saņem maksājumtiesības, kuru skaits un vērtība noteikta konkrētajā nolēmumā vai aktā. Tomēr šis datums nedrīkst būt vēlāk par pēdējo termiņu, kurā iesniedzams pieteikums saskaņā ar pamata maksājuma shēmu, pēc tiesas nolēmuma vai administratīvā akta pieņemšanas datuma, ņemot vērā 25. un 26. panta piemērošanu.

Grozījums Nr. 56

**Regulas priekšlikums
25. pants – 1. punkts**

Komisijas ierosinātais teksts

1. Pamata maksājuma shēmas atbalstu lauksaimniekiem piešķir pēc tam, kad ar 26. panta 1. punktā paredzēto deklarāciju ir aktivizētas maksājumtiesības par atbalsttiesīgu hektāru dalībvalstī, kurā tās ir piešķirtas. Aktivizētas maksājumtiesības dod tiesības katru gadu saņemt tajās fiksēto summu, neskarot finanšu disciplīnas piemērošanu, pakāpenisku samazināšanu un nepārsniedzamās summas noteikšanu, lineārus samazinājumus saskaņā ar 7. pantu, 37. panta 2. punktu un 51. panta 1. punktu un samazinājumus vai nepiešķiršanu, kas noteikta atbilstīgi Regulai (ES) Nr. [...] [HZR].

Grozījums

1. Pamata maksājuma shēmas atbalstu lauksaimniekiem piešķir pēc tam, kad ar 26. panta 1. punktā paredzēto deklarāciju ir aktivizētas maksājumtiesības par atbalsttiesīgu hektāru dalībvalstī, kurā tās ir piešķirtas. Aktivizētas maksājumtiesības dod tiesības katru gadu saņemt tajās fiksēto summu, neskarot finanšu disciplīnas piemērošanu, pakāpenisku samazināšanu un nepārsniedzamās summas noteikšanu, lineārus samazinājumus saskaņā ar 7. pantu, 37. panta 2. punktu un 51. panta 1. punktu un samazinājumus vai nepiešķiršanu, kas noteikta atbilstīgi Regulai (ES) Nr. [...] [HZR]. ***Atkāpjoties no prasībām, kas minētas pirmajā teikumā, dalībvalstis, kuras 2013. gadā piemēro vienotā maksājuma shēmu, var turpināt piemērot šo modeli, lai ieviestu pamata maksājumu shēmu.***

Grozījums Nr. 57

Regulas priekšlikums

25. pants – 2. punkts – 3.a daļa (jauna)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Pirmās daļas a) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām dalībvalstis, nosakot atbalsttiesīgās lauksaimniecības platības lielumu un pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, var piemērot samazinājuma koeficientu platībām ar zemāku ražas potenciālu vai konkrētiem produktiem.

Grozījums Nr. 58

Regulas priekšlikums

27. pants – 2.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2.a Ja maksājumtiesības tiek pārdotas bez zemes, dalībvalstis saskaņā ar Savienības

tiesību aktu vispārējiem principiem var nolemt, ka daļa no pārdotajām maksājumtiesībām tiek atgrieztas valsts rezervē vai ka par labu valsts rezervei tiek samazināta to vienības vērtība.

Grozījums Nr. 59

Regulas priekšlikums

28. pants – 1. punkts – e) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

e) kritērijiem, kas dalībvalstīm jāpiemēro, lai piešķirtu maksājumtiesības lauksaimniekiem, kuri neaktivizēja tiesības 2011. gadā vai nepieprasīja atbalstu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu 2011. gadā, kā paredzēts 21. panta 2. punktā, un lai piešķirtu maksājumtiesības gadījumos, kad piemēro 21. panta 3. punktā minēto klauzulu par līgumiem;

Grozījums

e) kritērijiem, kas dalībvalstīm jāpiemēro, lai piešķirtu maksājumtiesības lauksaimniekiem, kuri neaktivizēja tiesības **ne 2009., ne 2010., ne arī** 2011. gadā vai nepieprasīja atbalstu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu **ne 2009., ne 2010., ne arī** 2011. gadā, kā paredzēts 21. panta 2. punktā, un lai piešķirtu maksājumtiesības gadījumos, kad piemēro 21. panta 3. punktā minēto klauzulu par līgumiem, **izņemot jaunpienācējus lauksaimniecībā un jaunus lauksaimniekus;**

Grozījums Nr. 60

Regulas priekšlikums

28. pants – g) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

g) noteikumiem par maksājumtiesību **deklarēšanu un aktivizēšanu;**

Grozījums

g) noteikumiem par **deklarāciju saturu un par prasībām** maksājumtiesību **aktivizēšanai;**

Grozījums Nr. 61

Regulas priekšlikums

1.a nodaļa (jauna)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1.A NODAĻA

**PAPILDINOŠS MAKSĀJUMS PAR
PIRMAJEM HEKTĀRIEM**

28.a pants

Vispārēji noteikumi

- 1. Dalībvalstis var nolemt piešķirt ikgadēju papildinošu maksājumu lauksaimniekiem, kuriem ir tiesības saņemt maksājumu saskaņā ar 1. nodaļā minēto pamata maksājuma shēmu.**
- 2. Dalībvalstis nosaka pirmo hektāru skaitu, kam piemērojams šis noteikums un kas atbilst to maksājumtiesību skaitam, kuras lauksaimnieks aktivizējis saskaņā ar 26. panta 1. punktu, nepārsniedzot 50 hektārus.**
- 3. Lai finansētu šā noteikuma izpildi, dalībvalstis izmanto ne vairāk kā 30 % no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma.**
- 4. Dalībvalstis katru gadu aprēķina papildinošā maksājuma apmēru par pirmajiem hektāriem, 3. punktā minēto summu dalot ar to hektāru kopējo skaitu, par kuriem var saņemt šo maksājumu.**
- 5. Dalībvalstis nodrošina to, lai maksājumi netiktu veikti lauksaimniekiem, kas no dienas, kurā publicēts Komisijas priekšlikums šai regulai, ir mākslīgi radījuši apstākļus, lai saņemtu šajā pantā minēto maksājumu.**
- 6. Dalībvalstis līdz 2013. gada 1. augustam paziņo Komisijai 1., 2. un 3. punktā minētos lēmumus.**

Grozījums Nr. 63

**Regulas priekšlikums
30. pants**

Komisijas ierosinātais teksts

30. pants

Kultūru dažādošana

Grozījums

30. pants

Kultūru dažādošana

1. Ja lauksaimnieka aramzeme aizņem vairāk nekā **3 hektārus un to pilnībā neizmanto zāles audzēšanai (sētas vai pašiesējušās), tā nav pilnībā atstāta papuvē vai to pilnībā neaizņem kultūras, kas nozīmīgu gada daļu atrodas zem ūdens**, aramzemē audzē vismaz trīs dažādas kultūras. **Neviena no šīm trim kultūrām neaizņem mazāk par 5 % aramzemes, un galvenā kultūra neaizņem vairāk par 70 % aramzemes.**

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, kuros nosaka “kultūras” definīciju un noteikumus par dažādu kultūru īpatsvara precīzu aprēķināšanu.

1. **Ja lauksaimnieka aramzeme aizņem 10 līdz 30 hektārus, aramzemē audzē vismaz divas dažādas kultūras. Neviena no šīm kultūrām neaizņem vairāk par 80 % aramzemes.**

Ja lauksaimnieka aramzeme aizņem vairāk nekā **30 hektārus**, aramzemē audzē vismaz trīs dažādas kultūras, **izņemot saimniecības, kas atrodas uz ziemeļiem no 62. paralēles. Galvenā kultūra neaizņem vairāk par 75 % aramzemes, un divas galvenās kultūras kopā neaizņem vairāk par 95 % aramzemes.**

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, kuros nosaka “kultūras” definīciju un noteikumus par dažādu kultūru īpatsvara precīzu aprēķināšanu.

Grozījums Nr. 64

Regulas priekšlikums 31. pants

Komisijas ierosinātais teksts

31. pants

Ilggadīgie zālāji

1. **Lauksaimnieki saglabā ilggadīgos zālājus tajās savu saimniecību platībās**, kuras deklarētas kā ilggadīgie zālāji pieteikumā, kas iesniegts par 2014. pieprasījumu gadu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXX (HZ) 74. panta 1. punktu, turpmāk “atsauces **platības**, ko aizņem ilggadīgie zālāji”.

Grozījums

31. pants

Ilggadīgie zālāji **un pastāvīgās ganības**

1. **Dalībvalstis nodrošina, ka kopējās lauksaimniecības platībās tiek saglabātas tās platību proporcijas, ko aizņem ilggadīgie zālāji un pastāvīgās ganības. Dalībvalstis var piemērot šo pienākumu valsts, reģiona vai apakšreģiona līmenī.**

Pirmajā daļā platību, ko aizņem ilggadīgie zālāji un pastāvīgās ganības, uzskata par atbilstīgu tām saimniecību platībām, kuras deklarētas kā ilggadīgie zālāji pieteikumā, kas iesniegts par

Atsauces platības, ko aizņem ilggadīgie zālāji, palielina gadījumos, kad lauksaimniekam ir pienākums pārveidot platības ilggadīgajos zālajos 2014. gadā un/vai 2015. gadā, kā minēts Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 93. pantā.

2. **Lauksaimniekiem ir** atļauts pārveidot ne vairāk kā 5 % no atsauces platībām, ko aizņem ilggadīgie zālāji. **Nepārvaramas varas un ārkārtas apstākļos minēto limitu nepiemēro.**

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, kuros paredz noteikumus par atsauces platību, ko aizņem ilggadīgie zālāji, palielināšanu, kā minēts 1. punkta **otrajā** daļā, ilggadīgo zālāju atjaunošanu, lauksaimniecības platības pārveidošanu ilggadīgos zālajos, ja pārsniegts atļautais samazinājums, kas minēts 2. punktā, kā arī noteikumus par to, kā zemes nodošanas gadījumā grozāma atsauces platība, ko aizņem ilggadīgie zālāji.

2014. pieprasījumu gadu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXX (HZ) 74. panta 1. punktu, un turpmāk **dēvētas par** “atsauces **platībām**, ko aizņem ilggadīgie zālāji **un pastāvīgās ganības**”.

Atsauces platības, ko aizņem ilggadīgie zālāji **un pastāvīgās ganības**, palielina gadījumos, kad lauksaimniekam ir pienākums pārveidot platības ilggadīgajos zālajos 2014. gadā un/vai 2015. gadā, kā minēts Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 93. pantā.

2. Atļauts pārveidot ne vairāk kā 5 % no atsauces platībām, ko aizņem ilggadīgie zālāji **un pastāvīgās ganības, izņemot ar oglekli bagātas augsnes, mitrājus un pusdabiskus zālājus un ganības. Ārkārtas apstākļos šo procentuālo daļu var palielināt līdz 7 %.**

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, kuros paredz noteikumus par atsauces platību, ko aizņem ilggadīgie zālāji **un pastāvīgās ganības**, palielināšanu, kā minēts 1. punkta **trešajā** daļā, ilggadīgo zālāju **un pastāvīgo ganību** atjaunošanu, lauksaimniecības platības pārveidošanu ilggadīgos zālajos **un pastāvīgajās ganībās**, ja pārsniegts atļautais samazinājums, kas minēts 2. punktā, kā arī **noteikumus saistībā ar 2. punktā minētajiem ārkārtas apstākļiem un** noteikumus par to, kā zemes nodošanas gadījumā grozāma atsauces platība, ko aizņem ilggadīgie zālāji **un pastāvīgās ganības**.

Grozījums Nr. 65

Regulas priekšlikums

32. pants

Komisijas ierosinātais teksts

32. pants

Ekoloģiski nozīmīga platība

1. Lauksaimnieki nodrošina to, ka vismaz

Grozījums

32. pants

Ekoloģiski nozīmīga platība

1. **Ja aramzemes platība ir lielāka par**

7 % no to atbalsttiesīgajiem hektāriem, kas definēti 25. panta 2. punktā, izņemot ilggadīgo zālāju platības, ir atvēlēti ekoloģiski nozīmīgām platībām, piemēram, papuvēm, terasēm, ainavas elementiem, buferjoslām un apmežotām platībām, kas minētas 25. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā.

10 hektāriem, lauksaimnieki šīs regulas īstenošanas pirmajā gadā nodrošina to, ka vismaz 3 % no to atbalsttiesīgajiem hektāriem, kas definēti 25. panta 2. punktā, izņemot ilggadīgo zālāju, **pastāvīgo ganību un ilggadīgo kultūru** platības, ir atvēlēti ekoloģiski nozīmīgām platībām, piemēram, papuvēm, terasēm, ainavas elementiem, **tostarp dzīvžogiem, grāvjiem, akmens mūriem, uz lauka augošiem kokiem un dīķiem, platībām, ko aizņem slāpekļsaistītāju kultūras**, buferjoslām un apmežotām platībām, kas minētas 25. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā. **Šo pasākumu lauksaimnieki var piemērot visai savai saimniecībai.**

Lauksaimnieki var izmantot ekoloģiski nozīmīgu platību ražošanai, neizmantojot pesticīdus vai mēslošanas līdzekļus.

Pirmajā daļā minēto procentuālo daļu no 2016. gada 1. janvāra palielina līdz 5 %.

1.a Līdz 2017. gada 31. martam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei 1. punktā minēto pasākumu novērtējuma ziņojumu, kuram pievieno nepieciešamos tiesību aktu priekšlikumus, lai vajadzības gadījumā no 2018. gada līdz 7 % palielinātu 1. punktā minēto procentuālo daļu, ņemot vērā ietekmi uz vidi un lauksaimniecisko ražošanu.

1.b Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis no 2016. gada 1. janvāra var nolemt līdz trim procentpunktiem ekoloģiski nozīmīgu platību īstenošanas reģiona līmenī, lai iegūtu blakus esošās ekoloģiski nozīmīgās platības.

1.c Lauksaimnieki no vietējās pašvaldības var saņemt atpakaļ nomā ekoloģiski vērtīgu lauksaimniecības platību, kas ir nonākusi valsts īpašumā zemes konsolidācijas vai līdzīgu procedūru dēļ, un var noteikt to par ekoloģiski nozīmīgu platību, ja tā atbilst 1. punktā noteiktajiem kritērijiem.

1.d Ekoloģiski nozīmīgās platības var novērtēt, pamatojoties uz to ekoloģisko nozīmīgumu. Komisija apstiprina

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai sīkāk definētu šā panta 1. punktā minēto ekoloģiski nozīmīgo platību veidus un lai pievienotu un definētu citus ekoloģiski nozīmīgu platību veidus, ko var ņemt vērā, **lai konstatētu, vai ir ievērota minētajā punktā norādītā procentuālā daļa.**

dalībvalstu iesniegto vērtēšanas koeficientu kopumu, ņemot vērā līdzvērtīgus vides un klimata prasību izpildes kritērijus.

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai sīkāk definētu šā panta 1. punktā minēto ekoloģiski nozīmīgo platību veidus, **lai noteiktu Savienības vērtēšanas koeficientu sistēmu šā panta 1.d punktā minēto dažādo ekoloģiski nozīmīgo platību veidu pārstāvēto hektāru aprēķināšanai un** lai pievienotu un definētu citus ekoloģiski nozīmīgu platību veidus, ko var ņemt vērā, **novērtējot šā panta 1. punktā norādīto procentuālo daļu un nosakot šā panta 1.b punktā minēto reģionālo līmeni.**

Grozījums Nr. 66

Regulas priekšlikums

34. pants – 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

4. Šā panta 1. punktā minēto maksājumu par hektāru aprēķina, 35. panta piemērošanas rezultātā iegūto summu dalot ar atbalsttiesīgo hektāru skaitu, kas deklarēti saskaņā ar 26. panta 1. punktu **un atrodas apgabalos**, kuriem dalībvalstis nolēmušas piešķirt maksājumu saskaņā ar šā panta 2. punktu.

Grozījums

4. Šā panta 1. punktā minēto maksājumu par hektāru aprēķina, 35. panta piemērošanas rezultātā iegūto summu dalot ar atbalsttiesīgo hektāru skaitu, kas deklarēti saskaņā ar 26. panta 1. punktu **un** kuriem dalībvalstis nolēmušas piešķirt maksājumu saskaņā ar šā panta 2. punktu.

Grozījums Nr. 67

Regulas priekšlikums

34. pants – 4. punkts – 1.a daļa (jauna)

Komisijas ierosinātais teksts

Dalībvalstis var variēt maksājumu par hektāru, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.

Grozījums

Grozījums Nr. 68

Regulas priekšlikums

34. pants – 4. punkts – 1.b daļa (jauna)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Piemērojot šā punkta pirmo daļu, dalībvalstis var noteikt to maksimālo hektāru skaitu vienai saimniecībai, kas jāņem vērā maksājumā.

Grozījums Nr. 69

Regulas priekšlikums

35. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2. Atbilstoši valstij noteiktā maksimālā apjoma procentuālajai daļai, kas dalībvalstīm jāizmanto saskaņā ar 1. punktu, Komisija ***ar īstenošanas aktiem katru gadu nosaka*** šā maksājuma attiecīgo maksimālo apjomu. ***Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.***

2. Atbilstoši valstij noteiktā maksimālā apjoma procentuālajai daļai, kas dalībvalstīm jāizmanto saskaņā ar 1. punktu, Komisija ***saskaņā ar 55. pantu ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai reizi gadā noteiktu*** šā maksājuma attiecīgo maksimālo apjomu.

Grozījums Nr. 70

Regulas priekšlikums

36. pants

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

36. pants

36. pants

Vispārēji noteikumi

Vispārēji noteikumi

1. Dalībvalstis piešķir gada maksājumu jaunajiem lauksaimniekiem, kuriem ir tiesības saņemt maksājumu saskaņā ar 1. nodaļā minēto pamata maksājuma shēmu.

1. Dalībvalstis, ***ievērojot šajā nodaļā paredzētos nosacījumus***, piešķir gada maksājumu jaunajiem lauksaimniekiem, kuriem ir tiesības saņemt maksājumu saskaņā ar 1. nodaļā minēto pamata maksājuma shēmu.

2. Šajā nodaļā “jaunie lauksaimnieki” ir fiziskas personas:

2. Šajā nodaļā “jaunie lauksaimnieki” ir fiziskas personas:

a) kuras pirmo reizi dibina lauku

a) kuras pirmo reizi dibina lauku

saimniecību kā saimniecības vadītāji vai kuras šādu saimniecību jau ir izveidojušas piecu gadu laikā pirms pirmās pieteikuma iesniegšanas pamata maksājuma shēmā, kā minēts Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 73. panta 1. punktā, un

b) kuras a) apakšpunktā minētā pieteikuma iesniegšanas laikā ir jaunākas par 40 gadiem.

3. Neskarot finanšu disciplīnas piemērošanu, pakāpenisku samazināšanu un nepārsniedzamās summas noteikšanu, lineārus samazinājumus saskaņā ar 7. pantu un samazinājumus un nepiešķiršanu, kas noteikta atbilstīgi Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 65. pantam, šā panta 1. punktā minēto maksājumu piešķir katru gadu pēc tam, kad lauksaimnieks ir aktivizējis maksājumtiesības.

4. Šā panta 1. punktā minēto maksājumu lauksaimniekam piešķir laikposmā, kas nepārsniedz piecus gadus. Minēto periodu samazina par to gadu skaitu, kas pagājuši no saimniecības izveidošanas līdz pirmajai pieteikuma iesniegšanai, kas minēta 2. punkta a) apakšpunktā.

5. Dalībvalstis katru gadu aprēķina 1. punktā minētā maksājuma summu, skaitli, kas atbilst 25 % no lauksaimnieka turēto maksājumtiesību vidējās vērtības, reizinot ar to maksājumtiesību skaitu, kuras lauksaimnieks aktivizējis saskaņā ar 26. panta 1. punktu.

Piemērojot pirmo daļu, dalībvalstis *ievēro šādus maksimālos limitus attiecībā uz to aktivizēto maksājumtiesību skaitu, kas jāņem vērā aprēķinos:*

a) dalībvalstīs, kurās lauku saimniecību vidējais lielums, kas noteikts VI pielikumā, ir 25 hektāri vai mazāks, —

saimniecību kā saimniecības vadītāji vai kuras šādu saimniecību jau ir izveidojušas piecu gadu laikā pirms pirmās pieteikuma iesniegšanas pamata maksājuma shēmā, kā minēts Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 73. panta 1. punktā, un

b) kuras a) apakšpunktā minētā pieteikuma iesniegšanas laikā ir jaunākas par 40 gadiem;

ba) dalībvalstis var noteikt arī citus objektīvus un nediskriminējošus kritērijus, kas jāpilda jaunajiem lauksaimniekiem, jo īpaši attiecībā uz atbilstīgām prasmēm, pieredzi un/vai nepieciešamo apmācību.

3. Neskarot finanšu disciplīnas piemērošanu, pakāpenisku samazināšanu un nepārsniedzamās summas noteikšanu, lineārus samazinājumus saskaņā ar 7. pantu un samazinājumus un nepiešķiršanu, kas noteikta atbilstīgi Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 65. pantam, šā panta 1. punktā minēto maksājumu piešķir katru gadu pēc tam, kad lauksaimnieks ir aktivizējis maksājumtiesības.

4. Šā panta 1. punktā minēto maksājumu lauksaimniekam piešķir laikposmā, kas nepārsniedz piecus gadus. Minēto periodu samazina par to gadu skaitu, kas pagājuši no saimniecības izveidošanas līdz pirmajai pieteikuma iesniegšanai, kas minēta 2. punkta a) apakšpunktā.

5. Dalībvalstis katru gadu aprēķina 1. punktā minētā maksājuma summu, skaitli, kas atbilst 25 % no maksājumtiesību vidējās vērtības ***attiecīgajā dalībvalstī vai reģionā***, reizinot ar to maksājumtiesību skaitu, kuras lauksaimnieks aktivizējis saskaņā ar 26. panta 1. punktu.

Piemērojot pirmo daļu, dalībvalstis ***nosaka limitu, kas nedrīkst pārsniegt 100 hektārus.***

ne vairāk par 25;

b) dalībvalstīs, kurās lauku saimniecību vidējais lielums, kas noteikts VI pielikumā, ir lielāks par 25 hektāriem, — ne mazāk par 25 un ne vairāk par šo vidējo lielumu.

6. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, kuros paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem juridisku personu var uzskatīt par tiesīgu saņemt 1. punktā minēto maksājumu, jo īpaši par 2. punkta b) apakšpunktā norādītā vecuma ierobežojuma piemērošanu vienai vai vairākām fiziskām personām, kuras ir juridiskas personas dalībnieki.

6. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, kuros paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem juridisku personu var uzskatīt par tiesīgu saņemt 1. punktā minēto maksājumu, jo īpaši par 2. punkta b) apakšpunktā norādītā vecuma ierobežojuma piemērošanu vienai vai vairākām fiziskām personām, kuras ir juridiskas personas dalībnieki.

Grozījums Nr. 71

Regulas priekšlikums

37. pants

Komisijas ierosinātais teksts

37. pants

Finanšu noteikumi

1. Lai finansētu 36. pantā minēto maksājumu, dalībvalstis izmanto II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma **procentuālo daļu, kas nepārsniedz 2 %**. **Tās līdz 2013. gada 1. augustam paziņo Komisijai aprēķināto procentuālo daļu, kas vajadzīga minētā maksājuma finansēšanai.**

Grozījums

37. pants

Finanšu noteikumi

1. Lai finansētu 36. pantā minēto maksājumu, dalībvalstis izmanto **2 % no** II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma.

Ja aprēķinātā procentuālā daļa, kas vajadzīga 36. pantā minētā maksājuma finansēšanai, ir mazāka par 2 %, dalībvalstis var piešķirt attiecīgo summu atlikumu, lai lineāri palielinātu no valsts rezerves saņemto maksājumtiesību vērtību, prioritāti dodot jaunajiem lauksaimniekiem un jaunpienācējiem lauksaimniecībā saskaņā ar 23. panta 4. punktu.

Atkāpjoties no pirmās daļas, dalībvalstis var nolemt palielināt šajā daļā minēto procentuālo daļu, lai valsts līmenī,

pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, prioritāti piešķirtu izraudzītiem saņēmējiem. Šo lēmumu paziņo Komisijai līdz 2013. gada 1. augustam.

Dalībvalstis līdz 2016. gada 1. augustam var pārskatīt savu aprēķināto procentuālo daļu, un tā stājas spēkā no 2017. gada 1. janvāra. Tās līdz 2016. gada 1. augustam paziņo Komisijai pārskatīto procentuālo daļu.

2. Neskarot 1. punktā noteikto maksimumu 2 % apmērā, ja dalībvalstī pieprasītā maksājuma kopsumma konkrētā gadā pārsniedz maksimālo apjomu, kas noteikts atbilstīgi 4. punktam, un ja šis maksimālais apjoms ir mazāks par 2 % no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma, dalībvalstis piemēro lineāru samazinājumu visiem maksājumiem, kas piešķirami visiem lauksaimniekiem saskaņā ar 25. pantu.

3. Ja dalībvalstī pieprasītā maksājuma kopējā summa konkrētā gadā pārsniedz maksimālo apjomu, kas noteikts atbilstīgi 4. punktam, un ja šis maksimālais apjoms sasniedz 2 % no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma, dalībvalstis piemēro lineāru samazinājumu summām, kas izmaksājamas saskaņā ar 36. pantu, lai ievērotu minēto maksimālo apjomu.

4. Pamatojoties uz aprēķināto procentuālo daļu, ko dalībvalstis paziņojušas atbilstīgi 1. punktam, Komisija ar īstenošanas aktiem katru gadu nosaka 36. pantā minētā maksājuma attiecīgo maksimālo apjomu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Dalībvalstis līdz 2016. gada 1. augustam var pārskatīt savu aprēķināto procentuālo daļu, ***kas vajadzīga 36. pantā minētā maksājuma finansēšanai***, un tā stājas spēkā no 2017. gada 1. janvāra. Tās līdz 2016. gada 1. augustam paziņo Komisijai pārskatīto procentuālo daļu.

2. Neskarot 1. punktā noteikto maksimumu 2 % apmērā, ja dalībvalstī pieprasītā maksājuma kopsumma konkrētā gadā pārsniedz maksimālo apjomu, kas noteikts atbilstīgi 4. punktam, un ja šis maksimālais apjoms ir mazāks par 2 % no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma, dalībvalstis piemēro lineāru samazinājumu visiem maksājumiem, kas piešķirami visiem lauksaimniekiem saskaņā ar 25. pantu.

3. Ja dalībvalstī pieprasītā maksājuma kopējā summa konkrētā gadā pārsniedz maksimālo apjomu, kas noteikts atbilstīgi 4. punktam, un ja šis maksimālais apjoms sasniedz 2 % no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma, dalībvalstis piemēro lineāru samazinājumu summām, kas izmaksājamas saskaņā ar 36. pantu, lai ievērotu minēto maksimālo apjomu.

4. Pamatojoties uz aprēķināto procentuālo daļu, ko dalībvalstis paziņojušas atbilstīgi 1. punktam, Komisija ar īstenošanas aktiem katru gadu nosaka 36. pantā minētā maksājuma attiecīgo maksimālo apjomu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Grozījums Nr. 72

Regulas priekšlikums

38. pants – 1. punkts – 2. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Saistīto atbalstu var piešķirt **šādām** nozarēm un produktiem: **labība, eļļas augu sēklas, proteīnaugi, pākšaugi, lini, kaņepes, rīsi, rieksti, cietes kartupeļi, piens un piena produkti, sēklas, aitas gaļa un kazas gaļa, liellopu un teļa gaļa, olīveļļa, zīdtārpiņi, sausā lopbarība, apiņi, cukurbietes, cukurniedres un cigoriņi, augļi un dārzeņi un tscirtmeta atvasāji.**

Grozījums

Saistīto atbalstu var piešķirt **Līguma I pielikumā minētajām** nozarēm un produktiem, **izņemot zivsaimniecības produktus.**

Grozījums Nr. 73

Regulas priekšlikums

38. pants – 1. punkts – 2.a daļa (jauna)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Saistītajiem maksājumiem paredzētās apropriācijas prioritārā kārtā piešķir produktiem, kuriem 2010.–2013. gada periodā tika veikti saistītie maksājumi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 68., 101. un 111. pantu.

Grozījums Nr. 74

Regulas priekšlikums

38. pants – 3.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

3.a Dalībvalstis papildus šīs regulas 1. nodaļas III sadaļā minētajiem pamata maksājumiem saistīto atbalstu var piešķirt lauksaimniekiem, kuriem 2010. gadā bija piešķirtas īpašas tiesības saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 60. un 65. pantu.

Grozījums Nr. 75

Regulas priekšlikums

38. pants – 3.b punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

3.b Dalībvalstis var piešķirt saistīto atbalstu lopkopjiem, kas nav īpašnieki lielākajai daļai savas saimniecības zemes.

Grozījums Nr. 76

**Regulas priekšlikums
38. pants – 3.c punkts (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

3.c Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 55. pantu, lai noteiktu pārejas pasākumus, kas attiecas uz minētajiem lauksaimniekiem.

Grozījums Nr. 77

**Regulas priekšlikums
38. pants – 4. punkts – 1.a daļa (jauna)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Atkāpjoties no pirmās daļas, saistītā atbalsta piešķiršanas ierobežojumu var attiecināt uz lielāku apjomu nekā nepieciešams, lai saglabātu pašreizējo ražošanas apjomu, ar noteikumu, ka saistītajam atbalstam ir ekoloģisks mērķis. Attiecīgā dalībvalsts nosaka šādu ierobežojumu saskaņā ar konkrētiem vides mērķiem vai uzdevumiem. Tādā veidā noteiktos ierobežojumus paziņo Komisijai saskaņā ar 40. pantu, un tos apstiprina saskaņā ar 41. pantu.

Grozījums Nr. 78

**Regulas priekšlikums
39. pants – 1. punkts**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1. Lai finansētu brīvprātīgu saistīto atbalstu, dalībvalstis var līdz tā gada

1. Lai finansētu brīvprātīgu saistīto atbalstu, dalībvalstis var līdz tā gada

1. augustam, kas ir pirms šāda atbalsta pirmā īstenošanas gada, nolemt izmantot līdz 5 % no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma.

1. augustam, kas ir pirms šāda atbalsta pirmā īstenošanas gada, nolemt izmantot līdz 15 % no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma.

Grozījums Nr. 79

Regulas priekšlikums

39. pants – 1.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1.a Valsts maksimālā apjoma procentuālo daļu, kas minēta 1. punktā, var palielināt par trim procentpunktiem tām dalībvalstīm, kuras nolemj izmantot vismaz 3 % no II pielikumā noteiktā valsts maksimālā apjoma, lai atbalsētu proteīnaugu ražošanu saskaņā ar šo nodaļu.

Grozījums Nr. 80

Regulas priekšlikums

39. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var nolemt izmantot līdz 10 % no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma, ja:

svītrots

a) tās līdz 2013. gada 31. decembrim piemēroja vienotā platībmaksājuma shēmu, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 V sadaļu, vai finansēja pasākumus saskaņā ar minētās regulas 111. pantu, vai arī uz tām attiecas 69. panta 5. punktā paredzētā atkāpe vai — Maltas gadījumā — minētās regulas 69. panta 1. punktā paredzētā atkāpe, un/vai

b) tās vismaz vienu gadu 2010.–2013. gada periodā vairāk nekā 5 % no summas, kas pieejama to tiešo maksājumu piešķiršanai, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 III, IV un

V sadaļā, izņemot IV sadaļas 1. nodaļas 6. iedaļu, ir izmantojušas, lai finansētu pasākumus, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 73/2009 III sadaļas 2. nodaļas 2. iedaļā, atbalstu, kas paredzēts minētās regulas 68. panta 1. punkta a) apakšpunkta i)–iv) punktā un 1. punkta b) un e) apakšpunktā, vai pasākumus, kas paredzēti minētās regulas IV sadaļas 1. nodaļā, izņemot tās 6. iedaļu.

Grozījums Nr. 82

Regulas priekšlikums

39. pants – 4. punkts – ievaddaļa

Komisijas ierosinātais teksts

4. Dalībvalstis līdz 2016. gada 1. augustam var pārskatīt savu lēmumu, kas pieņemts atbilstīgi **1., 2. un 3. punktam**, un nolemt no 2017. gada:

Grozījums

4. Dalībvalstis līdz 2016. gada 1. augustam var pārskatīt savu lēmumu, kas pieņemts atbilstīgi **1. un 1.a punktam**, un nolemt no 2017. gada:

Grozījums Nr. 83

Regulas priekšlikums

39. pants – 4. punkts – a) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

a) palielināt atbilstīgi 1. un **2. punktam** noteikto procentuālo daļu, nepārsniedzot attiecīgā gadījumā minētajos punktos noteiktos limitus, un attiecīgā gadījumā grozīt atbalsta piešķiršanas nosacījumus;

Grozījums

a) palielināt atbilstīgi 1. un **1.a punktam** noteikto procentuālo daļu, nepārsniedzot attiecīgā gadījumā minētajos punktos noteiktos limitus, un attiecīgā gadījumā grozīt atbalsta piešķiršanas nosacījumus;

Grozījums Nr. 84

Regulas priekšlikums

39. pants – 5. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

5. Pamatojoties uz lēmumu, ko katra

Grozījums

5. Pamatojoties uz lēmumu, ko katra

dalībvalsts atbilstīgi **1.–4. punktam** pieņēmusi par izmantojamo valsts maksimālā apjoma procentuālo daļu, Komisija **ar īstenošanas aktiem katru gadu nosaka** atbilstošo atbalsta maksimālo apjomu. **Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.**

dalībvalsts atbilstīgi **1., 1.a un 4. punktam** pieņēmusi par izmantojamo valsts maksimālā apjoma procentuālo daļu, Komisija **ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai reizi gadā noteiktu** atbilstošo atbalsta maksimālo apjomu.

Grozījums Nr. 85

Regulas priekšlikums

39.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

39.a pants

Brīvprātīgs valsts papildu atbalsts

1. Dalībvalstis, kas saskaņā ar 38. pantu nolemj ieviest brīvprātīgu saistīto atbalstu zīdītājgovju audzēšanas nozarei, var piešķirt valsts piemaksu lauksaimniekiem papildus saistītajam atbalstam, ko tie saņem par to pašu kalendāro gadu.

2. Dalībvalstis paziņo lauksaimniekiem par šā valsts papildu atbalsta piešķiršanas nosacījumiem tādā pašā veidā kā par saistīto atbalstu un vienlaicīgi ar to.

Grozījums Nr. 86

Regulas priekšlikums

41. pants – 1. punkts – ievaddaļa

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1. Komisija **ar īstenošanas aktu apstiprina** 39. panta 3. punktā vai attiecīgā gadījumā 39. panta 4. punkta a) apakšpunktā minēto lēmumu, ja tiek pierādīta viena no šādām attiecīgā reģiona vai nozares vajadzībām:

1. Komisija **ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai apstiprinātu** 39. panta 3. punktā vai attiecīgā gadījumā 39. panta 4. punkta a) apakšpunktā minēto lēmumu, ja tiek pierādīta viena no šādām attiecīgā reģiona vai nozares vajadzībām:

Grozījums Nr. 87

Regulas priekšlikums

47. pants

Komisijas ierosinātais teksts

47. pants

Vispārēji noteikumi

1. Lauksaimnieki, kuru rīcībā ir maksājumtiesības, kas piešķirtas 2014. gadā atbilstīgi 21. pantam, un kuri ievēro prasību minimumu, kas noteikts 10. panta 1. punktā, **var pieteikties dalībai** vienkāršotā shēmā, ievērojot šajā sadaļā izklāstītos nosacījumus (**turpmāk** “mazo lauksaimnieku atbalsta shēma”).

2. Maksājumi saskaņā ar mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu aizstāj visus maksājumus, kas piešķirami saskaņā ar III un IV sadaļu.

3. Lauksaimnieki, kas ir mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas dalībnieki, ir atbrīvoti no prasības ievērot III sadaļas 2. nodaļā norādīto lauksaimniecības praksi.

4. Dalībvalstis nodrošina to, lai maksājumi netiktu veikti lauksaimniekiem, attiecībā uz kuriem ir konstatēts, ka no datuma, kurā publicēts Komisijas priekšlikums par šo regulu, tie ir sadalījuši savu saimniecību tikai tādēļ, lai varētu gūt labumu no dalības mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā. Tas attiecas arī uz lauksaimniekiem, kuru saimniecības rodas minētās sadalīšanas rezultātā.

Grozījums

47. pants

Vispārēji noteikumi

1. **Dalībvalstis var izveidot vienkāršotu mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu saskaņā ar šajā sadaļā paredzētajiem nosacījumiem. Ja dalībvalsts piemēro šādu shēmu, tad** lauksaimnieki, kuru rīcībā ir maksājumtiesības, kas piešķirtas 2014. gadā atbilstīgi 21. pantam, un kuri ievēro prasību minimumu, kas noteikts 10. panta 1. punktā, **piedalās** vienkāršotā shēmā, ievērojot šajā sadaļā izklāstītos nosacījumus (“mazo lauksaimnieku atbalsta shēma”).

Lauksaimnieki, kuriem saskaņā ar III un IV sadaļu ir tiesības uz maksājumu, kas nepārsniedz EUR 1500, tiek automātiski iekļauti šādā mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā.

2. Maksājumi saskaņā ar mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu aizstāj visus maksājumus, kas piešķirami saskaņā ar III un IV sadaļu.

3. Lauksaimnieki, kas ir mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas dalībnieki, ir atbrīvoti no prasības ievērot III sadaļas 2. nodaļā norādīto lauksaimniecības praksi.

4. Dalībvalstis nodrošina to, lai maksājumi netiktu veikti lauksaimniekiem, attiecībā uz kuriem ir konstatēts, ka no datuma, kurā publicēts Komisijas priekšlikums par šo regulu, tie ir sadalījuši savu saimniecību tikai tādēļ, lai varētu gūt labumu no dalības mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā. Tas attiecas arī uz lauksaimniekiem, kuru saimniecības rodas minētās sadalīšanas rezultātā.

Grozījums Nr. 88

Regulas priekšlikums

48. pants

Komisijas ierosinātais teksts

48. pants

Dalība

Lauksaimnieki, kuri vēlas piedalīties mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā, iesniedz pieteikumus līdz 2014. gada 15. oktobrim.

Lauksaimniekiem, kuri *līdz 2014. gada 15. oktobrim nav iesnieguši pieteikumu dalībai mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā vai arī kuri* pēc minētā datuma nolemj *no tās* izstāties, vai kuri saņem atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] [RDR] 20. panta 1. punkta c) apakšpunktu, vairs nav tiesību piedalīties minētajā shēmā.

Grozījums

48. pants

Dalība

To lauksaimnieku sarakstu, kuri minēti 47. panta 1. punktā, valsts iestādes paziņo Komisijai līdz 2014. gada 15. oktobrim.

Regulas 47. panta 1. punktā minētajiem lauksaimniekiem, kuri pēc minētā datuma nolemj izstāties no mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas vai kuri saņem atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] [RDR] 20. panta 1. punkta c) apakšpunktu, vairs nav tiesību piedalīties minētajā shēmā.

Grozījums Nr. 89

Regulas priekšlikums

49. pants

Komisijas ierosinātais teksts

49. pants

Maksājuma summa

1. Dalībvalstis, ievērojot 2. un 3. punktu, nosaka mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas gada maksājuma summu vienā no šādiem līmeņiem:

- a) summa, kas nepārsniedz **15 %** no valsts vidējā maksājuma vienam saņēmējam;
- b) summa, kas atbilst valsts vidējam maksājumam par hektāru, reizinātam ar hektāru skaitu, bet ne vairāk kā ar *trīs*.

Grozījums

49. pants

Maksājuma summa

1. Dalībvalstis, ievērojot 2. un 3. punktu, nosaka mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas gada maksājuma summu vienā no šādiem līmeņiem:

- a) summa, kas nepārsniedz **25 %** no valsts vidējā maksājuma vienam saņēmējam;
- b) summa, kas atbilst valsts vidējam maksājumam par hektāru, reizinātam ar hektāru skaitu, bet ne vairāk kā ar *pieci*.

Atkāpjoties no pirmās daļas, dalībvalstis var nolemt, ka gada maksājumam ir jābūt vienādam ar summu, kuru lauksaimniekam būtu tiesības saņemt saskaņā ar 18., 29., 34., 36. un 38. pantu gadā, kad viņš pievienojies shēmai, bet nepārsniedz EUR 1500.

Pirmās daļas a) apakšpunktā minēto valsts vidējo maksājuma apjomu dalībvalstis nosaka, pamatojoties uz II pielikumā noteikto valsts maksimālo apjomu 2019. kalendārajam gadam un lauksaimnieku skaitu, kuri ieguvuši maksājumtiesības atbilstīgi 21. panta 1. punktam.

Pirmās daļas b) apakšpunktā minēto valsts vidējo maksājuma apjomu dalībvalstis nosaka, pamatojoties uz II pielikumā noteikto valsts maksimālo apjomu 2019. kalendārajam gadam un atbalsttiesīgo hektāru skaitu, kas 2014. gadā deklarēti saskaņā ar 26. pantu.

2. Šā panta 1. punktā minētā summa nav mazāka par EUR 500 un nav lielāka par **EUR 1000**. Neskarot 51. panta 1. punktu, ja 1. punkta piemērošanas rezultātā iegūtā summa ir mazāka par EUR 500 vai lielāka par **EUR 1000**, šo summu attiecīgi noapaļo uz augšu vai uz leju līdz minimālajai vai maksimālajai summai.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, 1. punktā minēto summu Horvātijā, Kiprā un Maltā var noteikt mazāku par EUR 500, tomēr ne mazāku par EUR 200.

Pirmās daļas a) apakšpunktā minēto valsts vidējo maksājuma apjomu dalībvalstis nosaka, pamatojoties uz II pielikumā noteikto valsts maksimālo apjomu 2019. kalendārajam gadam un lauksaimnieku skaitu, kuri ieguvuši maksājumtiesības atbilstīgi 21. panta 1. punktam.

Pirmās daļas b) apakšpunktā minēto valsts vidējo maksājuma apjomu dalībvalstis nosaka, pamatojoties uz II pielikumā noteikto valsts maksimālo apjomu 2019. kalendārajam gadam un atbalsttiesīgo hektāru skaitu, kas 2014. gadā deklarēti saskaņā ar 26. pantu.

2. Šā panta 1. punktā minētā summa nav mazāka par EUR 500 un nav lielāka par **EUR 1500**. Neskarot 51. panta 1. punktu, ja 1. punkta piemērošanas rezultātā iegūtā summa ir mazāka par EUR 500 vai lielāka par **EUR 1500**, šo summu attiecīgi noapaļo uz augšu vai uz leju līdz minimālajai vai maksimālajai summai.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, 1. punktā minēto summu Horvātijā, Kiprā un Maltā var noteikt mazāku par EUR 500, tomēr ne mazāku par EUR 200.

Grozījums Nr. 90

Regulas priekšlikums

51. pants

Komisijas ierosinātais teksts

51. pants

Finanšu noteikumi

1. Lai finansētu šajā sadaļā minēto maksājumu, dalībvalstis no attiecīgajiem maksājumiem pieejamajām kopsummām atskaita summas, kuras mazajiem lauksaimniekiem būtu tiesības saņemt kā III sadaļas 1. nodaļā minēto pamata maksājumu, III sadaļas 2. nodaļā minēto maksājumu par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi un attiecīgā gadījumā kā III sadaļas 3. nodaļā

Grozījums

51. pants

Finanšu noteikumi

1. Lai finansētu šajā sadaļā minēto maksājumu, dalībvalstis no attiecīgajiem maksājumiem pieejamajām kopsummām atskaita summas, kuras mazajiem lauksaimniekiem būtu tiesības saņemt kā III sadaļas 1. nodaļā minēto pamata maksājumu, III sadaļas 2. nodaļā minēto maksājumu par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi un attiecīgā gadījumā kā III sadaļas 3. nodaļā

minēto maksājumu apgabaliem, kuros ir dabas ierobežojumi, III sadaļas 4. nodaļā minēto maksājumu jaunajiem lauksaimniekiem un IV sadaļā minēto saistīto atbalstu.

Starpību starp visu to maksājumu summu, kas pienākas saskaņā ar mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu, un kopsummu, kas finansēta saskaņā ar pirmo daļu, finansē, piemērojot lineāru samazinājumu visiem maksājumiem, kas piešķirami saskaņā ar 25. pantu.

Elementi, uz kuru bāzes nosaka pirmajā daļā minētās summas, nemainās visu laiku, kamēr lauksaimnieks piedalās minētajā shēmā.

2. Ja to maksājumu summa, kas pienākas saskaņā ar mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu, pārsniedz **10 %** no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma, dalībvalstis piemēro lineāru samazinājumu summām, kas maksājamas saskaņā ar šo sadaļu, lai ievērotu minēto procentuālo daļu.

Grozījums Nr. 91

Regulas priekšlikums

53. pants – 2. punkts – da) apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums Nr. 92

Regulas priekšlikums

53. pants – 3. punkts – 1. daļa – b) apakšpunkts

minēto maksājumu apgabaliem, kuros ir dabas ierobežojumi, III sadaļas 4. nodaļā minēto maksājumu jaunajiem lauksaimniekiem un IV sadaļā minēto saistīto atbalstu.

Starpību starp visu to maksājumu summu, kas pienākas saskaņā ar mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu, un kopsummu, kas finansēta saskaņā ar pirmo daļu, finansē, piemērojot lineāru samazinājumu visiem maksājumiem, kas piešķirami saskaņā ar 25. pantu.

Dalībvalstis, kuras izmanto 20. panta 1. punktā minēto iespēju, reģionālā līmenī var piemērot atšķirīgas samazinājuma likmes.

Elementi, uz kuru bāzes nosaka pirmajā daļā minētās summas, nemainās visu laiku, kamēr lauksaimnieks piedalās minētajā shēmā.

2. Ja to maksājumu summa, kas pienākas saskaņā ar mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu, pārsniedz **15 %** no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma, dalībvalstis piemēro lineāru samazinājumu summām, kas maksājamas saskaņā ar šo sadaļu, lai ievērotu minēto procentuālo daļu.

Grozījums

da) paziņojamās informācijas pārvaldības kārtību, kā arī noteikumus par paziņojumu saturu, formu, sniegšanas laiku, biežumu un termiņiem;

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(b) paziņojamās informācijas pārvaldības kārtību, kā arī noteikumus par paziņojumu saturu, formu, sniegšanas laiku, biežumu un termiņiem;

svītrots

Grozījums Nr. 93

**Regulas priekšlikums
54. pants – 1. punkts**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1. Komisija **ar īstenošanas aktiem pieņem pasākumus**, kas ārkārtas gadījumos ir vajadzīgi un pamatoti, lai atrisinātu konkrētas problēmas. **Tādos pasākumos** var izdarīt atkāpes no **šīs regulas noteikumiem**, bet tikai tādā apjomā un tādā laikposmā, kādā tas noteikti vajadzīgs. **Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.**

1. Komisija **ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus**, kas ārkārtas gadījumos ir vajadzīgi un pamatoti, lai atrisinātu konkrētas problēmas. **Šādos deleģētos aktos** var izdarīt atkāpes no **dažām šīs regulas daļām**, bet tikai tādā apjomā un tādā laikposmā, kādā tas noteikti vajadzīgs.

Grozījums Nr. 94

**Regulas priekšlikums
54. pants – 2. punkts**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2. **Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ** saistībā ar 1. punktā minētajiem pasākumiem **Komisija pieņem uzreiz piemērojamus īstenošanas aktus saskaņā ar 56. panta 3. punktā minēto procedūru.**

2. **Ja tas nepieciešams** nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar 1. punktā minētajiem pasākumiem, **55. pantā paredzēto procedūru piemēro deleģētajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu.**

Grozījums Nr. 95

**Regulas priekšlikums
55. pants – 2. punkts**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2. Šajā regulā minētās **deleģētu aktu**

2. Pilvaras peņemt ... pantā minētos

pieņemšanas pilnvaras Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

*deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no šīs regulas spēkā stāšanās dienas **Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģējumu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģējumu automātiski pagarina par tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome šādam pagarinājumam neiebilst ne vēlāk kā trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.***

Grozījums Nr. 96

**Regulas priekšlikums
55.a pants (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

55.a pants

Steidzamības procedūra

1. Deleģētie akti, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, stājas spēkā nekavējoties un tos piemēro tik ilgi, kamēr nav izteikti iebildumi saskaņā ar 2. punktu.

Paziņojumā par deleģētu aktu Eiropas Parlamentam un Padomei norāda steidzamības procedūras izmantošanas iemeslus.

2. Eiropas Parlaments vai Padome var noraidīt deleģēto aktu saskaņā ar 55. panta 5. punktā minēto procedūru. Šādā gadījumā Komisija nekavējoties atceļ aktu, ievērojot Eiropas Parlamenta vai Padomes paziņojumu par noraidīšanas lēmumu.

Grozījums Nr. 97

**Regulas priekšlikums
58.a pants (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

58.a pants

Ziņojumi

Līdz 2017. gada 1. martam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas īstenošanu, vajadzības gadījumā pievienojot attiecīgus likumdošanas priekšlikumus.

Grozījums Nr. 98

Regulas priekšlikums II pielikums

Komisijas ierosinātais teksts

(tūkstošos EUR)

Kalendārais gads	2014	2015	2016	2017	2018	2019. gads un turpmākie gadi
Beļģija	553 521	544 065	534 632	525 205	525 205	525 205
Bulgārija	655 661	737 164	810 525	812 106	812 106	812 106
Čehija	892 698	891 875	891 059	890 229	890 229	890 229
Dānija	942 931	931 719	920 534	909 353	909 353	909 353
Vācija	5 275 876	5 236 176	5 196 585	5 156 970	5 156 970	5 156 970
Igaunija	108 781	117 453	126 110	134 749	134 749	134 749
Īrija	1 240 652	1 239 027	1 237 413	1 235 779	1 235 779	1 235 779
Griekija	2 099 920	2 071 481	2 043 111	2 014 751	2 014 751	2 014 751
Spānija	4 934 910	4 950 726	4 966 546	4 988 380	4 988 380	4 988 380
Francija	7 732 611	7 694 854	7 657 219	7 619 511	7 619 511	7 619 511
Horvātija	111 900	130 550	149 200	186 500	223 800	261 100
Itālija	4 023 865	3 963 007	3 902 289	3 841 609	3 841 609	3 841 609
Kipra	52 273	51 611	50 950	50 290	50 290	50 290
Latvija	163 261	181 594	199 895	218 159	218 159	218 159
Lietuva	396 499	417 127	437 720	458 267	458 267	458 267
Luksemburga	34 313	34 250	34 187	34 123	34 123	34 123
Ungārija	1 298 104	1 296 907	1 295 721	1 294 513	1 294 513	1 294 513
Malta	5 316	5 183	5 050	4 917	4 917	4 917
Nīderlande	806 975	792 131	777 320	762 521	762 521	762 521
Austrija	707 503	706 850	706 204	705 546	705 546	705 546
Polija	3 038 969	3 066 519	3 094 039	3 121 451	3 121 451	3 121 451
Portugāle	573 046	585 655	598 245	610 800	610 800	610 800
Rumānija	1 472 005	1 692 450	1 895 075	1 939 357	1 939 357	1 939 357
Slovēnija	141 585	140 420	139 258	138 096	138 096	138 096
Slovākija	386 744	391 862	396 973	402 067	402 067	402 067
Somija	533 932	534 315	534 700	535 075	535 075	535 075
Zviedrija	710 853	711 798	712 747	713 681	713 681	713 681
Apvienotā Karaliste	3 624 384	3 637 210	3 650 038	3 662 774	3 662 774	3 662 774

Grozījums

	2014	2015	2016	2017	2018	2019. gads un turpmākie gadi
Beļģija	554 701	548 646	542 261	535 640	535 640	535 640
Bulgārija	657 571	735 055	805 495	814 887	814 887	814 887
Čehija	891 307	892 742	893 686	894 054	894 054	894 054
Dānija	940 086	929 824	919 002	907 781	907 781	907 781
Vācija	5 237 224	5 180 053	5 119 764	5 057 253	5 057 253	5 057 253
Igaunija	113 168	125 179	137 189	149 199	149 199	149 199
Īrija	1 236 214	1 235 165	1 233 425	1 230 939	1 230 939	1 230 939
Griekija	2 098 834	2 075 923	2 051 762	2 026 710	2 026 710	2 026 710
Spānija	4 939 152	4 957 834	4 973 833	4 986 451	4 986 451	4 986 451
Francija	7 655 794	7 572 .222	7 484 090	7 392 712	7 392 712	7 392 712
Horvātija	111 900	130 550	149 200	186 500	223 800	261 100
Itālija	4 024 567	3 .980 634	3 934 305	3 886 268	3 886 268	3 886 268
Kipra	52 155	51 585	50 985	50 362	50 362	50 362
Latvija	176 500	206 565	236 630	266 695	266 695	266 695
Lietuva	402 952	426 070	449 189	472 307	472 307	472 307
Luksemburga	33 943	33 652	33 341	33 015	33 015	33 015
Ungārija	1 295 776	1 297 535	1 298 579	1 298 791	1 298 791	1 298 791
Malta	5 365	5 306	5 244	5 180	5 180	5 180
Nīderlande	809 722	800 883	791 561	781 897	781 897	781 897
Austrija	706 071	706 852	707 242	707 183	707 183	707 183
Polija	3 079 652	3 115 887	3 152 121	3 188 356	3 188 356	3 188 356
Portugāle	582 466	598 550	614 635	630 719	630 719	630 719
Rumānija	1 485 801	1 707 131	1 928 460	2 002 237	2 002 237	2 002 237
Slovēnija	140 646	139 110	137 491	135 812	135 812	135 812
Slovākija	391 608	397 576	403 543	409 511	409 511	409 511
Somija	533 451	535 518	537 295	538 706	538 706	538 706
Zviedrija	709 922	712 820	715 333	717 357	717 357	717 357
Apvienotā Karaliste	3 652 541	3 655 113	3 657 684	3 660 255	3 660 255	3 660 255